

svensk **FALLSKÄRMS SPORT**

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin

NUMMER ETT 2018

ÅRGÅNG 47

SM inomhus 2018

DZ-kollen – **Sydafrika**

Storformation – **utmaning** med mersmak

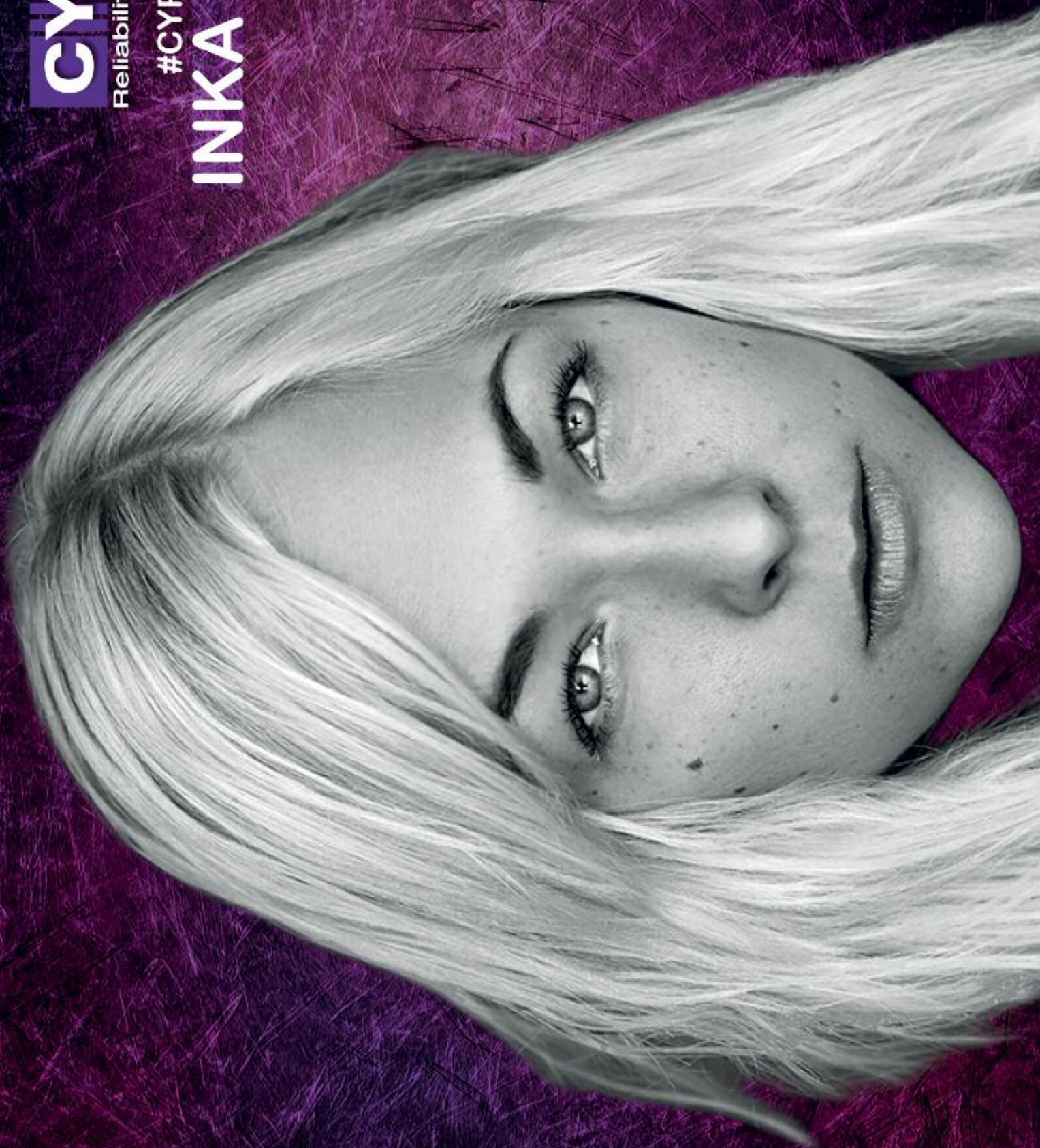
CYPRES

Reliability

made in
Germany

#CYPRES #athlete

INKA TIITTO

www.cypres.cc

Det finns ...

Innehåll, nummer 1, 2018

... en första gång och en sista gång för allt. I år gjorde jag mitt livs första strandlandning på en vacker finkornig strand utmed Sydafrikas kust. Känslan var magnifik. Läs mer i tidningen om ett fantastiskt och spännande resmål som jag och ett gäng klubbkompisar besökte i januari.

Det kanske också blev en sista gång för mig i tävlingssammanhang, åtminstone bakom kulisserna. Under min tid i sporten har jag varit ideellt delaktig i elva svenska mästerskap. Som funktionär, domare, del i organisationen och som ensam organisatör. Det ligger mycket jobb bakom varje tävling, det har varit otroligt roligt och lärorikt, men det är också tidskrävande och stundtals energitömande.

Jag går vidare och fortsätter att engagera mig i andra frågor som jag också brinner för. Fallskärmsverige kryllar av duktiga och kompetenta människor, och jag är som alltid övertygad om att många kan göra det jag har gjort, lika bra, och bättre med för den delen. Att organisera och arrangera svenska mästerskap är inte raketforskning, men det kräver ideellt arbete – mycket sådant. Och för det krävs ett stort intresse för tävling och att kunna stå ut med uppoffringen att själv inte kunna delta.

I det här numret av Svensk Fallskärmsport kan du kan läsa om den tredje upplagan av SM i vindtunnelflygning som genomfördes på Bodyflight i februari. Där våra duktiga landslag än en gång visade prov på sina färdigheter och med det

bevisade sina platser på kommande mästerskap. Du kan även läsa om ett gäng duktiga personer som jobbar riktigt hårt för Fallskärmsveriges skull, nämligen de som sitter i förbundets styrelse.

På riksstämman i år fick de förtroende från medlemmarna att fortsätta sitt viktiga arbete för vår sport. Vi säger med glädje även välkommen till tre nya ledamöter, Maria Sukhova, Sara Ekström och Anna Oscarson, varav den sistnämnda kommer att saknas stort av oss i redaktionen när hon nu helhjärtat går in som kommunikationsansvarig i styrelsen. Om Sara Ekström, som är en av tre i den nämnda tjejttrion, kan du läsa närmare i detta nummers "Nyfiken på"-reportage.

När du har den här tidningen i din hand har hoppssverige sakta vaknat ur sin vintersömn och smugit i gång hoppningen runt om vårt avlånga land. Vad du än har för planer med din hoppning i år så är det nu du börjar planera din säsong. Kanske vill du åka på läger, kanske börja tävla eller vill du lära dig hoppa stort? Då kan du läsa mer om storformation i vår artikelserie i två delar som startar i det här numret.

Ha en bra vår önskar vi i redaktionen. Hoppa försiktigt och underskatta inte ringrostigheten efter vinteruppehållet!

Penny

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.
- 6 **Riksstämman 2018.**
- 8 **SM indoor 2018.**
- 12 **Riksinstruktören** Petter A-Thoor.
- 13 **Incidentrapporter.**
- 14 **DZ-kollen Sydafrika.**
- 18 **Storformation, del 1.**
- 20 **Tips och Trix** – säkerhet under skärmen.
- 21 **Frågespalten** – om ögonoperation.
- 23 **Festligt på årets fallskärmsgala.**
- 24 **De ideella krafterna** – förbundsstyrelsen.
- 26 **Statistiken 2017** – vart är vi på väg?
- 28 **Nyfiken på** – Sara Ekström.
- 32 **Klubbkollen** – Smålands Fallskärmsklubb.
- 34 **Lösryckt** – Lösning korsord, Östersund 60 år och IPC-möte.
- 35 **Kontakta SFF.**
- 36 **Fotofinish.**

Omslaget:

De regerande svenska mästarna både inomhus och utomhus, Team Echochamber, laddar för en ny runda under SM indoor.

Foto: Mikael Kihlman.

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Ansvarig utgivare
Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
Telefon: 0702-75 97 47,
penny.robertson@telia.com

Anna Oscarson
Kommunikationsansvarig.
E-post: anna.oscarson@gmail.com
Telefon: 0737-65 75 71

Johanna Lundeberg
Telefon: 0707-82 80 35,
E-post: fallskarm@ordlaglad.se

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress som ovan, under "produktion".

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

2/18: vecka 23
3/18: vecka 34
4/18: vecka 42
5/18: vecka 51
1/19: vecka 13

Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / Rf: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

på gång 2018

APRIL	
11 – 14: EM i vindtunnelflygning, Voss, Norge.	
11 – 15: Hoppmästarkurs och kursledarkurs, Bosön.	
20 – 22: AFF-utbildning, tunnel.	
28 – 29: Tandemutbildning.	
MAJ	
21 – 25: Tandemexamination.	
JUNI	
11 – 15: AFF-examination.	
20 – 24: 60-årsjubileum, Östersunds Fallskärmsklubb.	
JULI	
2 – 8: SM i precision under SM-veckan i Landskrona, Skånes Fallskärmsklubb.	
31 – 3: SM i frifallsgrenarna och swooping, Stockholms Fallskärmsklubb, Gryttjom.	
AUGUSTI	
31/7 – 3: SM i frifallsgrenarna och swooping, Stockholms Fallskärmsklubb, Gryttjom.	
6 – 7: SM vingoverall, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, Vårgårda.	
SEPTEMBER	
1 – 2: SM tiomanna speedformation, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, Vårgårda.	
OKTOBER	
3 – 14: Världsmästerskapen, Australien.	
25 – 28: Världscupen i vindtunnel, Bahrain.	

Hans Berggren

Trenck Tegen

Världsrekord i vingoverallflygning

Natten mot den 8 januari avslutade holländaren Jarno Cordia världens längsta flygning med vingoverall. Det skedde i Indoor Wingsuit Flyings unika vindtunnel i Bromma. Cordia höll sig i luften i över sex och en halv timme. Med en snitthastighet på 142 km/h hade flygturen tagit honom nästan hela vägen hem till Amsterdam om den hade skett i det fria.

Holländske Jarno Cordia är en av vingoverallflygningens mest kända utövare. För några år sedan gjorde han en av världens längsta flygturer utomhus, när han lyckades hålla sig i luften nästan fem minuter efter att ha hoppat från ett flygplan på 6 000 meters höjd. I somras var Cordia den förste att flyga vingoverall med jetmotorer fastsatta på sina fötter.

Den 7 januari väntade så utmaningen att flyga längst inomhus. Tack vare den unika vindtunneln för vingoverallflygning som öppnade i Bromma i höstas, hade Jarno Cordia möjlighet att göra en flygtur som blev betydligt längre än vad någon gjort utomhus.

"Jag räknade med att klara mellan en och två timmar utan att nudda golv, väggar eller tak. Men när jag nått den tiden, hade jag mycket krafter kvar och bara fortsatte och fortsatte", säger Cordia.

"Jag växlade mellan att flyga på mage och på rygg, vände mig i luften då och då, för att belasta olika muskler. Det är väldigt påfrestande att flyga vingoverall. Även om man flyger så effektivt som möjligt, har man en stor, statisk belastning på främsta axlarna."

Det hann bli långt över midnatt innan krafterna tröt. När Jarno Cordia till slut satte fötterna i backen, utmattad, visade tidtagaruret 6 timmar, 30 minuter och 18 sekunder. Vindhastigheten i tunneln låg på 142 km/h under flygningen. Det innebär att han hade tagit sig 92 mil från Bromma om han hade flugit utomhus – nästan ända hem till bostaden nära holländska Haag.

Nu väntar Jarno Cordia på att Guinness World of Records ska granska och godkänna flygningen så att den blir ett officiellt världsrekord.

Baskursen - en ögonöppnare

Förbundets baskurs hölls traditionsenligt i början på året, den 9–11 februari. De 121 deltagarna var till största delen nya hoppare. De samlades för att få ta del av statistik, stresshantering, materiellkunskap och en massa mer.

Joakim Berlin gjorde sin grundutbildning 2016 och hade hunnit göra 264 hopp före baskursen. Han har mer erfarenhet än de flesta av kursdeltagarna:

"Jag tycker baskursen borde vara obligatorisk, den var en riktig ögonöppnare för mig. Det jag mest tar med mig från kursen är att de flesta olyckor sker under bärande kalott, så det gäller att inte slappna av förrän man faktiskt har landat, och landat säkert.

Eric Höglund, med betydligt färre hopp i bagaget, 37 stycken, tyckte framför allt att passet om stresshantering med Ola Jameson var ett nyttigt pass: "Jag fick många värdefulla tips att ta med mig inför kommande säsong. Jag tycker också att riksinstruktören Petters pass var tänkvärdt – om att hur fantastisk vår sport än är, så innehåller den även stora risker och att vi måste ha respekt för farorna och våra hoppkompisar. Det är nog framför allt det jag tar med mig – att vara lite mer försiktig."

Rekordveckan är inställd

Rekordveckan som var preliminärt planerad till vecka 34 i år måste tyvärr ställas in. Skälet är att Försvarsmakten inte har möjlighet att tilldela de resurser som krävs under den här perioden – ett tråkigt beslut som SFF var tvungna att förmedla till samtliga klubbar i mitten av mars. Förbundet hoppas i stället på att kunna genomföra en uppvisning på Försvarsmaktens huvudflygdag i Uppsala under helgen samma vecka.

Hoppledarkursen

- om vikten av förberedelse

Förbundets hoppledarkurs hade i år 27 deltagare. Jämfört med fjolåret där nästan 60 nya hoppledare utbildades var årets antal mer normalt.

Mats Svensson – som är en av de som är med i Svenska Fallskärmsförbundets utbildnings- och säkerhetskommitté – hade ansvaret för hoppledarkursen i år. På frågan vad han vill att kursdeltagarna ska ha med sig hem till klubbarna efter kursen svarar han: "Var en aktiv och proaktiv hoppledare. Förbered dina dagar när du är hoppledare på ett sätt så att du ger dig själv, hopparna, piloterna, flygledningen och övrig flygverksamhet, de bästa förutsättningarna att bedriva en säker och effektiv hoppdag. Då blir det automatiskt lite roligare för alla."

Metteia Sundberg

Allt fler tjejer hos Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg

Närmare hälften av platserna på Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, FKCG:s, kurser för 2018 var bokade redan i mitten av februari. "Det ser ut som att det är en klar ökning av tjejer som vill börja hoppa fallskärm, andelen anmälda tjejer är nu 44 procent. Tidigare år har andelen tjejer legat runt 20 procent eller strax därunder", säger Anna Knutsson, elevansvarig i klubben. En fundering de har är om ökningen kan bero på att tjejer är bättre på att planera. Det återstår att se.

Men även på ett annat plan har tjejerna gjort tydliga framsteg i klubben: "I vår hoppliga för 2017 så var fyra av de sju främsta i 'hopptoppen' tjejer. Det har aldrig hänt tidigare, att ett så stort antal tjejer ligger i 'hopptoppen'."

Vad som kan ligga bakom tjejernas starka frammarsch har klubben inga klara svar på.

"Vi har inte jobbat aktivt mer än att vi marknadsfört oss mer på sociala medier än tidigare år och vi har medvetet valt bilder på glada tjejer i marknadsföringen. Vi tänkte att det kanske kan locka fler tjejer att börja hoppa om de ser bilder på tjejer som gör det, och att glada tjejer lockar även killar. Om det beror på detta vet jag inte för redan innan vi drog igång kampanjerna så var det en del tjejer som anmält sig", avslutar Anna Knutsson.

Glada tjejer i Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, fr. v.: Kimberly Lee, Anna Ljungberg, Stina Lindelöf och Anna Heimdal.

Stipendiater i Flormanfonden 2018

I år hade det kommit in rekordmånga ansökningar till Bertil Flormans stipendiefond för kvinnliga flygsportare. Flygsportförbundet valde därför att utöka antalet stipendiater eftersom fonden har god ekonomi. Inte mindre än sex stipendiater fick därför ta emot sina stipendier på Flygsportförbundets riksstämma i mars. Följande pristagare belönades med 15 000 kronor vardera:

- Åse Kristoffersson, motorflyg
- Riikka Vilkuna, skärmflyg
- Gunilla Sigurd, fallskärm
- Kristine Nyberg, konstflyg
- Ulrika Lagerlöf, segelflyg
- Marina Berggren, motorflyg

Glädjande för Svenska Fallskärmsförbundet är att stipendiet även i år gavs till en fallskärms hoppare. Förra året var det Marie Sjodin från Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, FKCG, som fick stipendiet.

Gunilla Sigurd, som med sitt engagemang för sporten suttit med i SFF:s styrelse sedan ett par år bland mycket annat, blev väldigt glad för stipendiet: "Det är alltså roligt att bli uppmärksammas och det är extra roligt med ett stipendium för alla oss som gör mycket inom flygsporten utan att det nödvändigtvis behöver vara på elitnivå."

I sommar planerar Gunilla att tillsammans med ett tiotal andra svenska kvinnliga hoppare åka till Ukraina för ett rekordförsök i storformationshoppning. "Det är organisationsgruppen "Eurochicks" som anordnar rekorderevenemanget som de kallar 'woman on wings'. Det känns jättekul att få vara med och stipendiet är ett välkommet bidrag", säger Gunilla. I månadsskiftet juli-augusti åker hon till Ukraina med goda utsikter och förhoppningar att rekordförsöket på 120 hoppare ska lyckas.

Gunilla Sigurd, vice ordförande i Svenska Fallskärmsförbundet, här två från höger.

Familjen Östberg på lekhumör i Z-hills, Florida

Mamma, pappa, barn: Emma Lindh, hänger i mamma Annika Lindh (till höger) och pappa Boo Östberg under årets Easter Boogie på det klassiska hoppfältet i Zephyrhills, Florida.

- Choose from red, royal blue or charcoal color pattern
- Available in a C yoke for main parachutes 120ft² through 190ft²
- Jump it just two weeks after order confirmation
- Most options available including full articulation and the SkyHook RSL

In Sweden contact: www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop

STOCK RIGS

www.sunpath.com

PIA Sustaining member of the PIA

Made with pride in Raeford, NC, USA www.sunpath.com

Några ord från ordföranden ...

F allskärmsvänner, bon soir från Mali och Timbuktu, världens ände som Kalle Anka säger! Livet bjuder ibland på snabba kast och från en glittrande fallskärmsgala till att dagen efter landa i Mali och ånyo arbeta för fred och säkerhet. Detta i kombination med att riksstämman valde en ny styrelse med tre skickliga medlemmar som tillsammans med oss övriga, ska koordinera sportens utveckling de kommande två åren.

Jag vill till er rikta ett stort tack för att återigen fått ert förtroende att leda styrelsens och sportens utveckling: *tack* till var och en, även funktionärer, anhöriga och ni som stöttar oss! Svenska Fallskärmsförbundet är för mig ett av de närmsta idrottsförbunden och dessutom en frivillig försvarsorganisation med anrika värden som vi ska utveckla i linje med det nya totalförsvaret.

Vi har en fast grund att stå på med fina traditioner, hängivna klubbar och vetgiriga medlemmar som har höga ambitioner och vill göra avtryck. Det stimulerar oss i styrelsen och den delaktighet som jag verkligen vill att alla ni ska känna. Vi har kommit en bra bit på väg mot att uppfylla vår strategi 2020 och inte minst att vara *ett gemensamt förbund för alla!*

De tuffa mål som strategin anger kan styrelsen inte uppfylla utan en bred delaktighet och enighet som vi gemensamt tror på. Vidare ska vi hushålla med era ekonomiska medel för att generera mer fallskärmssport inom alla områden. Detta är särskilt utmanande de kommande åren, eftersom vi ökat vår kanslifunktion för bättre medlemsservice men har en oförändrad intäktssida, vilket innebär att en noggrannare ekonomisk uppföljning är nödvändig.

Vi har under de senaste åren gjort ett stort arbete för att inordna oss på ett tydligare vis inom Försvarsmaktens kärnverksamhet. Det arbetet behöver intensifieras, eftersom det talar ett tydligt språk för hur vår verksamhet kommer införlivas i det nya totalförsvaret. Här kommer styrelsen söka kontakt med försvarsledningen för att komma i mål och jag vet att det finns medlemmar som väldigt gärna vill bli del av Hemvärnets verksamhet.

Vad händer den närmaste tiden? Vi kommer först konstituera styrelsen i april med en återblick av föregående år och ta lärdom av våra beslut för sportens utveckling och analysera hur vi håller rätt heading och fokus för att uppnå våra tuffa mål, som faktiskt ni varit med och utformat. Vi ska också fundera på hur styrelsen är organiserad och dess ansvarsområden – viktigt för att vi ska satsa på rätt saker som skapar mätbara effekter för medlemmarna.

Jag kommer att göra nedslag under säsongen ute i verkligheten, på packmattor och verandor, i flygplanet och vid lägereldarna – där den riktiga gemenskapen och själen i vår sport finns och frodas! Be safe – ha kul, lär av varandra och var stolt över vår fina idrott.

Peo Humla,
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

Årets riksstämman, alltså årsmötet för Svenska Fallskärmsförbundet, hölls den 10 mars på Scandic hotell i Västerås. De flesta klubbar hade representanter på plats men utfallet av en omröstning kan ge ekonomiska bekymmer framöver.

Text: Anna Oscarson och Penny Robertson-Pearce

Foto: Penny Robertson-Pearce

Under förmiddagen hölls ett så kallat förmöte där nästan alla klubbar hade en representant närvarande. Mötet pågick under knappt tre timmar och därefter var det lunch.

Framför allt var det styrelsens proposition angående en höjning av förbundsavgiften som diskuterades. Flera av klubbarna tror att en höjning med 10 procent riskerar att skrämja bort en del nya medlemmar, eftersom sporten redan är ganska dyr. Andra menade att den ökade kostnaden egentligen bara motsvarar ett hopp per medlem och år.

En annan fråga som diskuterades var förbundstidningen. Den frågan är ständigt återkommande varje år och många menar att det borde vara dags att digitalisera tidningen, både för att kunna erbjuda en modernare tidning, men också för att spara in pengar på tryck och distribution. En enkät gjordes för cirka två år sedan, men eftersom knappt tio procent av

medlemmarna besvarade enkäten, kunde den då inte ligga till grund för ett beslut i frågan. Om en ny enkät görs uppmanade styrelsen att närvarande på mötet i så fall driver på sina medlemmar i klubbarna att svara.

Styrelsen var också tvungna att meddela en tråkig nyhet. Den preliminärt planerade rekordveckan i augusti, blir tyvärr inte av. Försvarsmakten har meddelat att de inte kan bistå med de resurser som krävs för att genomföra hoppning med Herculesplan. Förbundet får helt enkelt lägga projektet åt sidan tills vidare och hoppas på bättre förutsättningar kommande år.

Höjd avgift röstades ner

Efter lunch var det dags för själva riksstämman som förlöt rätt så problemfritt. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

Tre propositioner hade lagts. Den första föreslog att förbundsavgiften skulle

Peo Humla valdes till ordförande i Svenska Fallskärmsförbundet för ytterligare ett år.

Penny Robertson-Pearce

Riksstämman 2018

Penny Robertsson-Pearce

höjas till 2 400 kronor till år 2019. Motivet bakom förslaget om höjningen på 200 kronor per medlem är att kanslitjänsten har utökats med 80 procent, dessutom har kansliets lokal dubblats under 2016 och 2017. Det innebär större utgifter för förbundet.

Efter röstning där klubbarna har olika många röster beroende på sin storlek blev resultatet 81 ja-röster och 117 nej-röster. Förbundsavgiften kommer därför att vara oförändrad även 2019. Hur den ökade kostnaden ska hanteras i framtiden återstår att se.

”Vi har en ansträngd budget och behöver mer intäkter. Det kommer att krävas

att vi är kostnadsmedvetna framöver. Vi har liten vingelmån och få krockkuddar”, säger Peo Humla, ordförande.

Den andra propositionen handlade om en ändring i stadgarna. Förslaget var att stryka formuleringen om att välja en representant till Flygsportförbundets styrelse. Detta med anledning av att det inte kommer att finnas några grenrepresentanter i Flygsportförbundets styrelse från och med 2018. Propositionen röstades igenom av en enig riksstämma.

Även den tredje propositionen gick igenom, också det en stadgeändring. Förslaget var att ta bort benämningen hedersordförande eftersom den inte finns definierad.

Styrelsen ser inte någon anledning till att definiera benämningen.

Förnyat förtroende

Några motioner hade inte kommit in. Peo Humla valdes som ordförande för ytterligare ett år. Vice ordförande Gunilla Sigurd, liksom Stefan Nilsson och Jens Grahn, fick även de förnyat förtroende i styrelsen. Daniel Ingered avgick. Paula Zielinski och Uno Asker slutade i styrelsen tidigare under verksamhetsåret av personliga skäl.

Sara Ekström, Maria Sukhova och Anna Oscarson valdes in. Sara kommer att ha ansvar för miljöfrågor, Maria för tävling och Anna för kommunikation. ■

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Ordförande – Peo Humla.

Vice ordförande – Gunilla Sigurd.

Kassör – Stefan Nilsson.

Ledamot – Sara Ekström.

Ledamot – Jens Grahn.

Suppleant – Anna Oscarson.

Suppleant – Maria Sukhova.

Revisorer

Revisorer – Leif Carlström och Bengt Johansson.

Revisorsuppleant – Ulf Hjalmarsson.

Valberedning

Ledamöter – Kent-Ove Ulander (samman kallande) och Sebastian Berglund.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelsemedlemmar. För deras respektive ansvarsområden, se ”Kontakta SFF” på sidan 35.

Peo Humla,
ordförande

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Sara Ekström,
ledamot

Jens Grahn,
ledamot

Anna Oscarson,
suppleant

Maria Sukhova,
suppleant

Petter
Alfsson-Thoor

Den dynamiska flygningen är på stark frammarsch inomhus och en ny klass gör tröskeln lägre för nya att testa. I den mer avancerade klassen blev kampen om SM-guld en nagelbitare.

Text Anna Oscarson

Foto Mikael Kihlman

S

Minne

DYNAMISK FLYGNING VINNER MARK

Foto: Team X från Fallskärmsklubben Aros i FS4-grenens klass AAA.

Svenska mästerskapen i indoor skydiving, alltså vintunnelflygning, avgjordes den 18 februari för tredje året. Till skillnad från tidigare år avgjordes hela tävlingen på en dag, en söndag.

”Det var färre deltagande lag än förra året. Att vi tvingades ta ut en högre anmälningsavgift och dessutom fick lov att byta datum tror jag spelade in”, säger Penny Robertson-Pearce, arrangör av tävlingen.

Sammanlagt ställde 19 lag upp. De grenar som var representerade var FS4, VFS, Freestyle solo och dynamisk tvåmanna.

I FS4, AAA, vann som väntat de regerande mästarna både inomhus och utomhus Team Echochamber. Laget tävlade i

Spanien för tre veckor sedan. Då var de inte nöjda med tävlingens andra dag. Inför SM-tävlingen hade de tillsammans med sin coach Mattias Nord lagt upp en strategi för att bättre kunna hantera saker som händer under tävlingen som exempelvis brainlocks.

”Vi försökte få mer stuns i vår flygning. Något som vi tränade på under fredagen inför tävlingen. Mattias introducerade det nya tänket som är mer en inställningsfråga än en teknikfråga”, säger Ulf Liljenbäck.

Under tävlingen i Spanien satte laget både nytt svenskt snittrekord, 26,7 poäng, och nytt svenskt rekord på en runda. På runda fyra satte de 40 poäng och femte rundan 41 poäng.

Trots att de hade en hel del saker som gick emot dem under SM-tävlingen lyckades de fokusera med sitt nya tänk. Ulf hade knappt tillfrisknat från en influensaomgång, Martin hade drabbats av en allergisk reaktion, Smögen och Rickard som även tävlar i VFS-laget Team Vikings hade väldigt kort tid mellan sina rundor.

De fick snittet 26,3 vilket är det näst bästa resultatet ett svenskt lag har gjort någonsin.

”Om man jämför lottningen på Wind Games så var den mycket snabbare än den på SM.”

Laget har lagt in sin formtopp till EM i Vöss i april. De kommer att flyga mycket i

tunneln framöver och ska lägga fokus på att bibehålla en bra teknik fast det går snabbare. Målet är högt satt, att hamna på pallen.

Vad gäller själva SM-tävlingen anser Team Echochamber att det inte är optimalt att ha den på en dag. Schemat blir väldigt tajt där allting ska klaffa på minuten. Men det flöt ändå på bra.

Finsk sisu i VFS

I VFS var Kwansta Kwattro överlägsna och satte nytt svenskt snittrekord på 16,5 poäng.

"Vi höjde oss 0,4 från VM-resultatet i Kanada trots att vi gjorde några rejäla misar och att det inte var någon snabb lottning", säger Henrik "Kicke" Johansson.

När de var i Kanada bjöd de in ett finländskt lag – Siriusly, wait for it. De ställde upp i tävlingen trots att deras förberedelser var allt annat än optimala. Tanken var att de skulle flugit men flyget ställdes in på grund av tekniskt strul. De körde då bil 20 mil för att ta nattfärjan från Åbo.

"Finsk sisu", konstaterar Kicke.

De kom på andra plats i tävlingen med snittet 10,8 men kunde av förklarliga skäl inte göra upp om någon SM-medalj. Team Vikings blev trea.

Kwansta Kwattro tycker att det blev ganska lagom med en dags SM-tävlande.

"Det var ganska lagom lång tid mellan omgångarna. Det är värre om det blir för långt emellan."

I och med segern kvalificerade laget sig till EM i Voss. De kommer att träna intensivt framöver och beger sig till Arizona för både utomhushoppning och tunnelnflygning. I Voss är målsättningen att sätta ett nytt svenskt rekord på uppåt 20 poäng i snitt.

Tajt uppgörelse

Hercules Östberg och Per Nissborg utgör laget DropZoneKids, DZK, som tog hem segern i dynamisk tvåmanna. Bara två lag ställde upp i den mer avancerade varianten av grenen och därför bedömdes de enligt en specialvariant. Dynamisk tvåmanna görs i annat fall upp i dueller mellan de tävlande lagen men om det sättet hade använts hade tävlingen blivit klar efter bara en omgång. Nu använde man sig av ett liknande system som swooptävlingar har. Vinnaren fick 100 poäng – eller procent – och tvåan en procentsats utifrån ettans resultat.

Det gjordes sex rundor totalt, den andra och femte rundan i öppna klassen var

Resultat SM indoor 2018

FS4, AAA-klassen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Echochamber, SF	36	23	26	21	23	26	26	34	25	23	263	26,3
2. Team X, FKA	27	20	23	21	19	23	21	25	23	18	220	22,0
3. Edge, SF	20	19	21	18	19	21	21	22	18	16	195	19,5
4. Penguins of the Sky, FKCG	18	14	15	14	13	16	17	17	12	14	150	15,0
5. A3, UFK	17	14	15	14	12	10	14	18	14	11	139	13,9

Lottning FS4, klass AAA

Omg. 1	Omg. 2	Omg. 3	Omg. 4	Omg. 5	Omg. 6	Omg. 7	Omg. 8	Omg. 9	Omg. 10
B, 8, H, A	O, 18, 21	L, 12, E, 9	15, 3, Q	C, 22, 5	10, M, 16	J, 14, 6	N, D, P, 20	4, 2, K	G, 11, 19

FS4, AA-klassen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Cumulunimbus, SFK	17	14	14	16	13	12	14	21	14	16	151	15,1

FS4, A-klassen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Team Pegasus, FKCG	16	12	14	15	21	11	10	10	13	12	134	13,4
2. Blyknektarna, SF	15	11	13	12	18	10	11	8	11	12	121	12,1
3. SnowFlake, FKCG	10	5	11	11	14	7	4	7	10	10	89	8,9

Vertikal formationshoppning, VFS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Totalt	Snitt
1. Kwansta Kwattro, SFK	22	15	15	15	20	16	16	13	16	17	165	16,5
2. Siriusly, Wait for it, Finland	12	10	12	11	10	13	9	9	12	10	108	10,8
3. Team Vikings, SF	12	8	11	6	13	10	5	5	9	10	94	9,4

Dynamisk tvåmanna, öppna klassen

	1	2	3	4	5	6	Totalt	Snitt
1. DropZoneKids, VFK	100	99,64	100	78,41	99,21	100	577,26	96,2
2. Dynaflo, SF	83,13	100	97,1	100	100	83,36	536,58	93,9

Dynamisk tvåmanna, intermediate-klassen

	1	2	3	4	5	6	Totalt	Snitt
1. Katharsis, ÖFK	100	100	100	100	97,17	100	597,17	99,5
2. Dynamic Halfway, FKA	82,8	93,55	71,6	72,15	100	98,25	518,34	86,4
3. Unicorns United, SF	67,42	88,58	59,27	69,36	72,12	72,76	429,52	71,6

Team Pegasus, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.

fria (egenkomponerade) rundor och övriga speed.

DZK har tävlat en del internationellt och var favorittippade. Utmanarlaget Dynaflo består av Karim Ennasri och Jimmy Sjölund som flyger en hel del i Bodyflights vindtunnel.

DZK hade ledningen efter tre omgångar men i fjärde gjorde laget en tabbe som innebar att de förlorade ledningen.

”Det blev en nagelbitare. Inför sista rundan visste vi att vi skulle behöva flyga minst tre sekunder snabbare än dem. Det gjorde vi, de fick två bust på sista rundan men vi hade flugit tre sekunder snabbare även om de hade flugit sin runda utan busts”, säger Hercules Östberg.

Han är också initiativtagare till den lyckade satsning som gjordes inför årets svenska mästerskap med att inkludera en intermediate-klass i D2W.

”Jag såg att de hade intermediate-klas- sen när jag var domare på en dynamic-tävling i Utrecht i Nederländerna. Det är ett väldigt bra sätt för dem som är rätt

nya att komma in i grenen och få progression”, säger han.

För intermediateklassen under Indoor-SM 2018 bestämdes det att bara speed-rundor skulle köras vilket underlättar en hel del för dem som ska tävla. Att tre lag ställde upp ses som väldigt positivt även om två av lagen bestod av instruktörer på Bodyflight. Vann gjorde laget Katharsis som tävlar för Örebro fallskärmsklubb.

DZK har kvalificerat sig till EM i Voss men kommer inte att kunna åka eftersom Hercules barn beräknas födas i den vevan. På grund av att de tackat nej till att åka på den tävlingen har de diskvalificerats som landslag. ”Det är tråkigt, det känns som en bestraffning för att man ska få barn”, säger han.

Men laget är ändå mer motiverade än någonsin att fortsätta med träningen. De ska nu putsa på sin fria rutin och hoppas på att åka på världscupen i Bahrain.

FKCG tog hem FS4, klass A

I den minst avancerade varianten av FS4, klassen A, deltog tre lag. Där vann FKCG-

laget Team Pegasus som består av Leonel Bylund, Jesper Hansson, Danuta Hedlund och Didrik Lind. De fick 13,4 i snitt. Tvåan Blyknektarna hade 12,1 poäng.

Leonel och Jesper var tidigare med i laget Cirkus Cirrus men för lagets övriga två medlemmar var det första tävlingen i FS4.

”Vi var väldigt taggade men också nervösa. Tanken var att köra vårt eget race och tre av oss kollade aldrig poängen under hela tävlingen. Den fjärde gav oss ändå lite information längs vägen som gav oss högre moral och självförtroende”, säger Didrik.

Inför framtiden är de sugna på att fortsätta tävla, men utomhus-SM missar de dessvärre.

I mellanklassen, AA, deltog bara ett lag – Cumulunimbus. Där blev det därför ingen tävling. Det blev det inte heller i Freestyle solo där Matti Miilumäki från Finland var ensam deltagare.

”Han körde själv men fick bra feedback från domarna på sin flygning så det verkade som att han var väldigt nöjd ändå”, säger Penny.

Kwansta Kwattro, Skånes Fallskärmsklubb.

Team X, Fallskärmsklubben Aros.

Echochamber, Stockholms Fallskärmsklubb.

INCIDENT RAPPORTER

Incident med reservdrag och allvarligt tillbud

Detta nummers incidentrapport är intressant, men inte i första hand för själva reservdraget och vad som föranleder det. Vi hoppar i själva verket över det för att hellre resonera kring några komponenter i det hoppet, var och en med kaliber att bli riktigt otäck. Frågan är om de alls skulle uppmärksammas och få en egen rapport, om det inte vore för att reserven fick se dagsljus. Och att vi därmed skulle missat chansen att dela med oss av erfarenheter där vi kom undan med blotta förskräckelsen. Och så finns delar av förloppet på bild!

av Petter Alfsson-Thoor

HOPPARE A

Tid i sport: 7,5 år

Totalt antal hopp: 1 300

Antal hopp av den typ som utfördes: 1 000+

Antal hopp med aktuell utrustning: 700

Huvudfallskärm: Crossfire 2, 119

HOPPARE B

Tid i sport: 18 år

Totalt antal hopp: 5 100

Antal hopp av den typ som utfördes: 3 000+

Avskrift från rapport:

Avskrift från två rapporter angående samma händelse.

Hoppare A: "Hård öppning med snodd bakom nacken. Bärremmar klämde åt och jag kuttade. Trots RSL drogs inte reserven. Misstänker att snodden kom åt schackeln som frikopplade så att den inte satt fast. Efter frikopplingen var jag nära att träffa medhoppare som var under bärande kalott.

Hoppare B: Hopp under friflygarvecka med sex deltagare och en coach. Under slutet av hoppet precis innan bryt går deltagarna från ryggvinkel till magvinkel. Det är möjligt att detta bidrar till att hopparna inte ser varandra så bra vid bryt. När jag börjar tracka iväg efter bryt märker jag att den andra hopparen valt en track-riktning som kommer att korsa min. Den andra hopparen är då under mig. Jag drar min fallskärm och är medveten om att jag borde vara nära den andra hopparen och får en någorlunda rak öppning. I samband med öppning ser jag den andra hopparen som har kuttat och faller förbi min fallskärm så nära att min pilotfallskärm träffas.

Åtgärder: Hög brythöjd för att öka separation mellan hoppare.

Chefsinstruktörens sammanfattning:

Ingen kommentar.

Riksinstruktörens kommentar:

Det här är ett intressant scenario. Orsaken till att hopparen får snodd kan vara flera men det är inte där fokus ligger i mina kommentarer. Jag väljer att kommentera tre punkter kring den här händelsen.

1. Hopparens RSL (stevenslina) kunde inte aktivera reserven eftersom den inte

längre var inkopplad. Fotodokumentation visar att schackeln är inkopplad vid uthopp. Att en RSL blir urkopplad har hänt tidigare och hopparens egna analys verkar trolig. Det här visar med all tydlighet vikten av att göra en komplett reservdragsprocedur, där alla handtag dras.

Ett resonemang om backupsystem: Att förvänta sig att ett backupsystem alltid fungerar kan på sikt skapa viss urvattning kring resonemang om verklig risk i fallskärmsbrytning, då med hänsyn till att det alltid är nån pryl som kan göra jobbet åt en. Vi vet att våra backupsystem har operativa toleranser, och även om allt går som det ska, kan det gå åt pipan.

RSL har räddat många liv, men det förutsätter att den är inkopplad. AAD har räddat många liv, och en sådan kräver att en mängd förutsättningar är nådda. Den här hopparen drog sin reserv efter en liten stund. Kanske det i just det här scenariot blev det mest gynnsamma, eftersom hopparna var väldigt nära varandra och en reservutveckling kombinerat med en kollision hade kunnat få förödande konsekvenser.

2. Separation i hoppet. Analysen kring orsakerna som görs av hoppare B är bra. Scenariot som inträffar i bryt har troligtvis hänt tidigare och kan förhoppningsvis undvikas igen med denna kunskap. Förberedelser som ger marginal syftar till just det. Marginal att dra vår fallskärm i fri luft, marginal att få ett problem och ha marginal i utrymmet för att lösa problemet.

3. Den här nära-incidenten började redan på marken. Det finns lärdomar. Jag är dock nyfiken på vad du tror. Skulle det ha skrivits en händelseregistrering på den här händelsen om det inte skett ett reservdrag med nära kollision? Uppmärksammades misstaget med det bristfälliga brytet tydligare för att det rådde ske ett reservdrag samtidigt?

Nu var marginalerna på rätt sida, även om de inte kan bli mindre. Om man inte kände till att marginalerna snabbt kan bli så små, så finns det en god anledning till att skapa sätt att göra dem större. Enda sättet att identifiera händelser som det finns att lära av, är att berätta om dem.

1. Hoppare B:s hjälmkamera registrerar händelseförloppet: Hopparen ovanför (hoppare A) har kuttat, men stevenslinan aktiverar inte reserven.

2. Hoppare A faller förbi den undre fallskärmen så nära att dess pilotfallskärm träffas.

3. Kanske "tur i oturen" att stevenslinan inte löste ut reserven direkt efter losskopplingen?

Den ofrivilligt urkopplade stevenslinan gjorde att hoppare A hann falla förbi hoppare B:s skärm innan reserven löstes ut manuellt, i fri luft.

Hade reservskärmen lösts ut tidigare hade risken varit överhängande för ytterligare en allvarlig och farlig situation: två ihoptrasslade fallskärmar i kombination med att de två hopparna kolliderade.

Stevenslinan kunde inte aktivera reserven eftersom schackeln inte var kopplad till ringen på bärremmen. Fotodokumentation visar dock att den var inkopplad vid uthoppet.

Sara Hall Ericsson

Sara Hall Ericsson

Vill du ha högsommarvärme, stort utbud av äventyr och aktiviteter, härliga strandlandningar och allmänt mycket för pengarna? Då är Skydive Mossel Bay resmålet för dig.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Sara Hall Ericsson, Eva-Lotta Fjellgren, Jessica Lindstrom Westh, Penny Robertson-Pearce

Drömmen om att lämna vintern i Sverige för hoppning och värme i utlandet förverkligas av många svenska hoppare varje år. Av tradition åker vi till de destinationer som vi bäst känner till, hört mest talats om och där vi är säkra på vad som väntar. Att styra kosan mot Sydafrikas södra kust är kanske inte det första som vi svenskar tänker på. Men det kan vara en god idé att tänka om för den som vill ha mer än bara hoppning.

Mycket för pengarna
Det är prisvärt i Sydafrika eftersom kronan står sig stark mot den sydafrikanska valutan rand. En flygresa, tur och retur, till Kapstaden är förvånansvärt billig,

bensin till hyrbilen, boendet och maten likaså. En god middag med kungsräkor, ostron, struts eller någon annan specialitet kostar drygt hundralappen med ett gott sydafrikanskt vin till.
Kapstaden i sig är en stad man inte ska glömma att tillbringa minst en dag i, så att man får se det vackra och omtalade Taffelberget som ligger som en ridå bakom staden. Hoppa fallskärm kan man dock inte göra där, närmaste hoppfältet utanför Kapstaden ligger två timmar bort och där bedrivs bara tandemverksamhet.
Mossel Bay lockar många
Har man hyrbil däremot, och kör fem timmar längs ”The garden route” – vilket

Härliga strandlandningar till vardags.

Mossel Bay- grymt ställe att hänga på.

Mossel Bay från ovan.

Hoppare redo för ilastning i hoppfältets stora King Air.

den gröna delen av landet mellan Kapstaden och Port Elisabeth kallas – så kommer man till Mossel Bay.

Mossel Bay är en mindre stad som lockar många turister med golf, surfing och med den största vithajskolonin utmed Afrikas kust. Här finns också Skydive Mossel Bay, dit ett gäng nyfikna svenskar begav sig i januari för sitt livs äventyr. Sara Hall Ericson har tillbringat hela vintern som tandeminstruktör i Mossel bay och lockade ner ett gäng klubbkompisar

Forts på sidan 16 ►

"Thou shall not pass ...", del 1.

Sara Hall Ericson

Skydive Mossel Bay.

► Sydafrika – från sidan 15

från Västerås: ”På Skydive Mossel Bay har man ett högt säkerhetstänk med bra tandemverksamhet och elevhoppning som utgör den största delen av hoppningen. Det är inte så gott om skojhoppare och därför var det extra kul att få hit ett gäng svenskar. I slutet på januari till mitten av mars är det lite lågsäsong för tandem, och skojhoppare kan i princip hoppa hur mycket som helst.”

Strandlandningar till vardags

Skydive Mossel Bay som ligger cirka fem kilometer innanför kusten med vingårdar och hästfarmar som närmsta grannar bjuder på magnifik utsikt över kusten och havet när man kommer upp på lite höjd.

Hoppfältet är privatägt och disponerar två Cessna 182, som tar fyra hoppare till 3 000 meter och en King Air med turbinmotor som tar fjorton hoppare till drygt 4 000 meter på tolv minuter.

Hoppfältet erbjuder ganska stora landningsytor, 300 gånger 600 meter, men de är lite steniga och ojämna på sina håll, så vristskydd eller riktigt bra hopp skor kan vara att rekommendera.

Eftersom stranden ligger nära så faller man till vardags både en eller flera lifter där för de som vill. En ansvarig instruktör är då alltid på plats på stranden, redo att ta emot glada strandlandare och köra dem tillbaka till hoppfältet, vilket tar cirka tio minuter. Strandens Diaz Beach, är oändligt lång och tillräckligt bred vid lågvatten så att till och med en hoppare med B-cert, som i Sydafrika innebär minst 75 hopp, kan landa här efter ett par godkända landningar på hoppfältet.

Ett magiskt minne att ta med sig hem är att hänga i skärm i strandkanten, landa i den mjuka finkorniga sanden i ett par shorts, hoppa ur utrustningen och ta ett dopp i havsvågorna innan hemfärd till fältet.

Oändligt med aktiviteter

En resa till Mossel Bay måste helt enkelt få lov att innehålla så mycket mer än bara hoppning. Det här resmålet är för den som vill göra allt!

”Thou shall not pass ...”, del 2.

Skönt efter skydive-häng varje kväll på stranden.

Surfskola på stranden.

Grundläggande loop för en fallskärms hoppare att programera sin hjärna med – Hur svårt kan de va'?

Vacker kustvandring.

Inom två timmars radie med bil, kan du åka på flera olika safaris och se "the big five" och på två privatägda safariparker så kan du få gå med elefanter eller lejon, en oförglömlig upplevelse för riktiga djurälskare. Ett måste är att åka ut på vit-hajsdykning i bur, mest för att det är här, vid Sydafrikas kust du har chansen att se dem. Men var beredd på höga vågor, så det kanske inte är något för den som lätt blir sjösjuk, vilket många får erfara.

För den som gillar aktiviteter så kan man även cykla, paddla kanot, sandsurfa, vågsurfa, besöka strutsfarmar och gå på vinprovning. Vid kusten finns en vacker vandringsled bland klipporna som tar en halv dag att gå. Två veckor är nästan ett måste i det här paradiset för den som gillar aktiva resor.

Sakta men säkert tempo

Om det trots allt är främst hoppningen som lockar så ordnar Skydive Mossel Bay flera läger under lågsäsongen, som är under perioden januari-april, under deras sommar. Det finns flera duktiga coacher som kommer dit regelbundet. Under perioden maj-juli däremot är det högsäsong för tandemverksamheten. Då invaderas de av turister som framför allt kommer från Indien. Även under december månad är det högt tryck på tandem.

Exitar från flygplanet King Air är utmanande eftersom dörren är hög men ganska smal. Och hoppar man från Cessorna så kan greppade exitar vara minst sagt spännande. Har du tur får du lite plushöjd från det stora planet och temperaturen på höjd är angenäm så här års.

Däremot ska man inte förvänta sig något högt tempo på hoppfältet. Det puttrar på sakta men säkert, ingen stress, här håller man det tempo som är mer brukligt i den här delen av världen. Men vad gör det? Mellan hoppen kan man njuta av solen ute på gräsmattan, eller varför inte en god lunch på kaféet vi flygklubben som ligger bredvid. Hit åker man för att njuta i första hand. Och vem vill inte avsluta dagen med en "sunsetload" och en väntande kall öl på stranden? Ett paradiset på jorden.

Första svenskarna

Med Sara som pionjär och resten av svenskängarna så fick den svenska flaggan hängas upp på hangarväggen och göra de andra flaggorna sällskap. Förhoppningsvis kommer fler svenskar att följa detta exempel och mötas av den varma gästvänligheten som råder här. För att med en mening sammanfatta vistelsen i Mossel Bay: Plånboksvänligt paradiset för rastlösa skydivers. ■

Sydafrika

Magisk utsikt i frifall.

Kul exit - redo för strandhopp.

Skydive Mossel Bay

Priser: Låglift 140 kronor, 3000 meter 210 kronor, 4000 meter 280 kronor.

Kontakt: www.skydivemosselbay.com

Medtag: svensk licens, loggbok. Tillfälligt medlemskap i PASA behövs och löses på plats, kostar 175 kronor och gäller i tre månader.

Faciliteter: Hangar med stora packtor, kök, dusch, toaletter. Packare finns tillgängligt och kostar 35 kronor per packning.

Hyrutrustning: Finns och kostar cirka 80 kronor per hopp.

Boende: Finns gott om boendeanternativ. Ett tips är att kolla upp Airbnb där du kan hitta komfortabelt och prisvärt boende, särskilt om du reser i grupp.

Säkerhet: Mossel bay är en säkrare del av Sydafrika än till exempel Kapstaden där UD utfärdar varningar för att till exempel köra bil nattetid, bilkapningar är vanligt. Men man bör inte vara ute till fots i Mossel bay i mörker och definitivt inte på egen hand. Kriminaliteten är ganska hög i ett land som man annars uppfattar som extremt gästvänligt och där man möts av vänligt bemötande överallt.

Stor-formation

MED

Enligt många är en av de stora tjustringarna med hoppning att sätta rekord. Inte minst är det en rolig form av hoppning med extra adrenalinpåslag. Att tillsammans jobba mot ett mål och förhoppningsvis till slut lyckas är en upplevelse utöver det vanliga.

Text Anna Oscarson

Foto Anders Brouzell, Hans Berggren

När den här texten skrevs levde fortfarande hoppet om en rekordvecka där det planerades hoppning ur Försvarets C130 Hercules och där rekord skulle slås på löpande band. De planerna har grusats men förhoppningsvis kommer nya chanser till storformationshoppning och möjlighet att slå rekord inom en inte alltför avlägsen framtid.

Sveriges mest erfarna och meriterade organisatörer vad gäller storformationshoppning är Johan Hansson och Sven Mörtberg. De har en hel del tankar kring detta och kunskaper att dela med sig av.

”Frågan är vad det är för rekord vi pratar om. För att sätta ett enpoängs svenskt storformationsrekord, så krävs det att vi är minst 108 hoppare. Eftersom det nuvarande rekordet är en 107-manna vill vi i så fall helst slå det med marginal och göra uppåt en 120-manna. Ett annat alternativ är att försöka få till ett nytt storsekvensrekord. Det behöver då vara större än en 60-manna med två poäng eller 60-manna med fler poäng. En 80-manna skulle kunna vara aktuell, men det är ett högt satt mål”, säger Johan.

Hans bedömning är att det krävs omfattande förberedelse före själva rekorderevenemanget för att lyckas. ”Kunskapen kan byggas upp i en stor grupp hoppare, egentligen större än det tänkta rekordet eftersom det alltid förekommer bortfall av

Stora bilden – dykare och floaters:

60-manna-rekordet i sekvenshoppning under Svenska Fallskärmsförbundets jubileum 2015. Bilden visar tydligt dykare och floaters i förhållande till basformationen. Basen, markerad med cirkeln, är mellan dykare och floaters. Hopparna nedanför basen är floaters, de skall ta sig ”upp” till basen. Dykarna befinner sig ovanför basen och skall ta sig ner till den. I uthoppningsordningen står floaters följaktligen först i dörren, dykarna sist och basformationen mellan de två grupperna.

Idalet (teorin) är att sista dykaren kommer fram till basen samtidigt som sista floatern kommer fram från andra hållet. Genom att bygga formationen från båda hållen spar man avstånd och därmed tid, hellre än att låta alla komma från ett håll.

olika anledningar. Det kan göras med ett antal förslag. Men det tar tid och flygkapacitet i anspråk.”

Den stora utmaningen med att göra rekord, till exempel en 120-manna, är att nå tillräckligt hög kunskap och förmåga hos alla deltagare och särskilt hos dem med minst vana.

”Det räcker med att en hoppare inte klarar sin uppgift, så går det inte”, säger han och fortsätter:

”Vi skulle nog behöva en hel vecka på oss förutom ett antal förslag och för att få till det, med tanke på att det är svensk sommar som är förutsättningen.”

Uttagning

Vilka är det som får chansen att vara med i ett storformationsrekord och hur går uttagningen till? Enligt Sven är det många som tror sig veta men de flesta har en felaktig uppfattning. Det är inte bara en liten klick kompisar som är med.

Sven och Johan anser att de har rätt så bra koll på de aktiva hoppar-

na i Sverige. Om en hoppare ännu inte har blivit tillfrågad men skulle vilja vara med uppmanas hen att höra av sig till dem och berätta vad man gjort tidigare.

”Det är som att söka ett jobb. Skicka gärna med en film från ett hopp du har gjort. Där kan man se mycket”, säger Johan.

SFF har pratat om att förberedelseläger ska anordnas så att alla som vill ska få chansen att visa upp sig och lära sig de rätta teknikerna för att hoppa stort.

”Det är otroligt kul som organisatör att plocka in nya och se deras glädje. Den glädjen brukar också sprida sig till de övriga hopparna i gruppen.”

Förkunskaper

Vad behöver den som vill vara med i ett storformationsrekord kunna? Förutom kontroll över sin kropp i

luften är det viktigt att ha ett bra fallhastighetsregister och att kunna anpassa sin egen fallhastighet efter gruppens. Formationen faller ofta olika snabbt under ett och samma hopp. Detta är något som kan övas på i tunnel, där man även kan träna upp luftvanan. Men något som är svårt att få till är träning på att dyka och floata. Med floata menas den teknik som används av de hopparna som kliver av före basen. De behöver falla långsammare för att komma på samma nivå, till synes ”flyta” upp i förhållande till basformationen (se beskrivning och bildtext till stora bilden här ovan).

För de som inte är vana vid många hoppare i luften samtidigt blir det en extra anspänning. Det

UTMANING MERSMAK

är många att hålla koll på, samtidigt som fokus behöver läggas på att få till sin egen flygteknik.

Att kunna tracka ordentligt är bra när det är dags för bryt, men enligt Johan är det sällan ett avgörande problem om någon hoppare skulle ha en något sämre trackingteknik.

”Trackgrupperna löser det ofta genom diskussion och utveckling inom gruppen. De första hoppen börjar vi gärna bryta lite extra högt för att alla ska hitta sina positioner i trackgrupperna. Efter hand blir separationen inom gruppen allt bättre och mer förutsägbar. Det brukar resultera i att det inte behövs lika mycket tid för att uppnå en bra separation, och det gör att säkerheten ökar med fler hopp i samma grupp. Ibland kan man till och med sänka brythöjden med bibehållen säkerhet.”

Bättre dyk

En annan färdighet som är värdefull i storformationshoppning är att snabbt dyka ikapp formationen. I stora formationer kan det bli väldigt långa dyk och om de som hoppar av planen sist snabbt är på plats, finns mer tid att arbeta i formationen, för att till exempel göra fler poäng. Samma gäller på floatersidan, där man kan förvånas över hur mycket de båda teknikerna – att floata och att dyka – påminner om varandra.

Tiomanna speedformation är en tävlingsgren som är väldigt bra för att öva att dyka respektive floata. Det är ett mycket bra sätt att utvärdera sin egen teknik genom att titta närmare på video, tidstagning och så vidare.

”Det är också en utmärkt tävling för att utvärdera vilka hoppare som kan passa för storformationshoppning”, säger Johan.

Det går också att träna på att komma ifatt formationen med hjälp av en kom-

Hans Berggren

pis som agerar basformation. Den ena ligger still och den andre dyker eller floatar ikapp, stannar, tar grepp mjukt och utan överskotts fart.”

Olika positioner i en formation kräver olika typer av erfarenhet. De mest erfarna placeras ofta i basen. De ska klara av att ligga stilla (helst) utan att fallhastigheten ändras, även om andra hoppare drar i eller trycker på dem.

”Det är närmast omöjligt att få till en formation om basen rör sig. När vi gjorde 60-mannan i Karlsborg bestod basen till huvuddelen av hoppare som placerat sig på pallen i FS4-SM samma år.”

Pussel för organisatören

De minst erfarna brukar placeras längre ut men det är samtidigt bra med en mix där en mindre erfaren hoppare kan följa en mer erfaren under inflygningen. För organisatören blir det ett pussel att lägga. Storformationshoppning är egentligen inte så enormt tekniskt krävande, men

deltagarna måste kunna prestera under stress och press.

”Vissa är duktiga hoppare men de tappat konceptet när de blir stressade. Där kommer coachandet in för att hålla ner stressnivån. En hög säkerhetsnivå under hoppningen gör att stressen över olika risker kan minska, vilket gör att den totalt sett minskar.”

Vid den gamla tidens storformationshoppning utomlands togs ofta många fler hoppare ut än som var tänkt att formationen skulle innehålla. Om någon gjorde ett misstag blev den petad och ersattes med en ny hoppare.

”Det skapade en hög stressnivå och var ett dåligt upplägg, dessutom gavs ingen chans att lära av misstag”, anser Johan.

”I svensk hoppning jobbar vi på ett annat sätt, vi siktar på en bättre uttagning så att vi under hoppningen kan inrikta oss på att utveckla och coacha deltagarna till att utföra bra prestationer.”

400-manna världsrekordshoppning år 2006 i Thailand. Brytsekvensen har startat och hopparna tar sina positioner i trackgrupperna.

Inledningen av brytsekvensen sedd från ovan. Femton svenskar deltog i världsrekordet, bland andra Sven Mörtberg och Johan Hansson.

Hans Berggren

TIPS & TRIX

En kollision i luften kan få otrevliga följder. Men genom att skapa rätt rutiner och att vara uppmärksam i luften kan du hjälpa till att göra hoppningen säkrare – både för dig och för dina kamrater som samtidigt befinner sig i luften.

Öka säkerheten under skärmen

Text: Johanna Lundeberg (tips av Sara Hall Ericson)

Foto: Göran Schwarz

I mitten av oktober skedde en fallskärmsolycka med dödlig utgång i Australien. Olyckan berodde på att en hoppare antagligen kolliderade med ett tandemekipage, vilket fick till följd att deras skärmar inte vecklades ut. Alla omkom. Detta är bara ett av många exempel på en olycka som antagligen hade kunnat undvikas – för även om fallskärms hoppning är förenat med viss risk går det att arbeta förebyggande för att olyckorna ska bli färre.

TIPS & TRIX

Visa respekt för medhopparna

Även om du själv tycker att du har läget under kontroll kan andra hoppare uppleva situationen annorlunda. Sätt dig in i deras situation, håll en dialog på klubben om vilka regler som gäller – och informera nya hoppare. För den som bara har gjort ett fåtal hopp och för den som har haft turen att aldrig uppleva en incident är det inte alltid självklart varför reglerna finns. Men ingen ska behöva vara med om en otäck händelse eller olycka för att förstå säkerhetsrutinerna.

Att hoppa säkert innebär att du förutom en kontrollerad och godkänd utrustning också behöver ha koll på var de andra hopparna befinner sig i luften och vid landning. Den mänskliga faktorn spelar ofta på något sätt in i det vi gör, och du behöver göra det du kan för att minimera de risker som uppstår när du tillsammans med andra hoppare färdas i luften i hög hastighet.

Det har rapporterats från klubbar i Sverige där nya hoppare under kalotflygning har gjort upprepade 360-graderssvängar, spiralsvängar, där det finns stor risk för kollisioner. Trots att de tror att de har läget under kontroll har filmer efteråt kunnat visa att olyckan har varit nära. Därför behöver både klubbarna och hopparna arbeta för att ha goda säkerhetsrutiner så att alla kan utöva sporten utan att extra orosmoln dyker upp.

Du är nämligen inte ensam i luften. Därför behöver du tänka inte bara på din

TIPS & TRIX

Planera i tid

Den som hoppar först landar först. Planera därför hoppordningen redan vid ilastningen på marken så att ni skapar separation i luften. När du är i luften behöver du hålla din plats och inte komma ner i höjd för fort.

egen säkerhet utan lika mycket på andras. Du är skyldig att göra vad du kan för att inte utsätta andra människor för fara. ■

TIPS & TRIX

Var uppmärksam

Håll koll i luften! Vet du var de andra hopparna befinner sig? Är kameramannen alldeles bakom dig? Räkna antalet skärmar från gruppen före dig innan du flyger i line of flight och kontrollera din landningsordning.

Frågespalten

Svensk Fallskärmsport

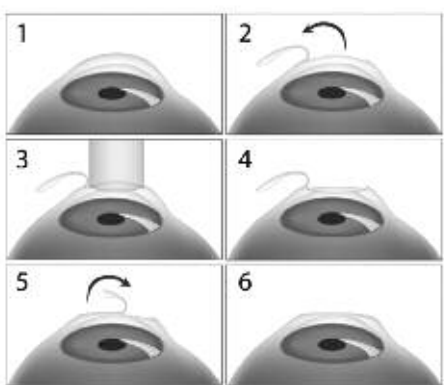
Fråga: Hur snart efter en ögonoperation kan man börja hoppa igen?

SVAR: Förbundsläkare Peter "Pu" Ullström svarar: Det Svenska Fallskärmsförbundet tillämpar idag är enligt praxis och styrs huvudsakligen av Transportstyrelsens regler. Förhoppningen är att vi i framtiden ska kunna förtydliga reglerna för synkorrigering i vår egen regelsamling SBF.

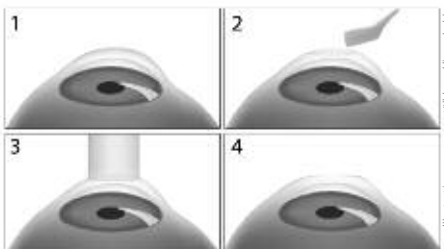
Till att börja med ska man veta att det finns två metoder som är godkända och de är metoder där man svarvar hornhinnan. Så kallade intraokulära ingrepp där man byter ut hela ögonlinsen är mer komplexa och alla linstyper är inte godkända av Transportstyrelsen för luftfart.

Den vanligaste metoden heter LASIK där man skär ut ett lock i hornhinnan, svarvar på insidan och lägger tillbaka locket. Den här metoden har kort läkningstid, ett par dygn.

Med metoden LASEK svarvas hornhinnan på framsidan efter att yttersta celllagret avlägsnats. Den här metoden har ungefär dubbelt så lång läkningstid men har fördelen att hornhinnan är starkare efter ingreppet jämfört med LASIK-metoden där hornhinnan blir lite svagare mekaniskt. Med tanke på att dykare och fallskärmschoppare utsätts för stora tryckskillnader kan därför den senare metoden vara att föredra.

LASIK – ett lock skärs i hornhinnan, man svarvar med laser på insidan och lägger sedan tillbaka locket.

LASEK – man svarvar med laser på hornhinnans framsida efter att det yttersta celllagret avlägsnats.

Illustrationer sammansatta av Himmelsjak

Den här gången reder vi ut frågan kring ögonoperation och hoppning. Hur lång tid tar det innan man kan börja hoppa efter en operation? Är alla operationer godkända av Transportstyrelsen? Detta och lite till får du svar på av Peter Ullström.

Text Penny Robertson-Pearce

Efter den här typen av operation blir man oftast kallad till optisk återkontroll efter två månader och då ska man enligt medicinska mått vara helt återställd. En parallell till detta är att när Transportstyrelsens piloter ska göra samma operationer så gör de ett återbesök tidigast efter tre månader efter operationen (Transportstyrelsens rekommendation är sex månader) innan de kan betraktas som optiskt stabiliserade.

Om man har ett större synfel, över 3–4 dioptrier eller mer, bör man definitivt kontakta en flygspecialögonläkare för att få de bästa råden inför en eventuell operation. Ju större synfel desto mer behöver hornhinnan svarvas vilket gör den betydligt mer försvagad.

Peter Ullströms bästa råd till den som funderar på att göra en ögonoperation är:

1. Använd bara någon av de två metoder där hornhinnan svarvas, LASIK eller LASEK, eftersom de är de enda metoder som vi har tillräcklig erfarenhet av för ett godkännande.
2. Planera när du ska göra ingreppet. Du gör det med fördel efter avslutad säsong hellre än inför en ny säsong. Ju längre tid ögat får chans att återgå till full optisk stabilisering, desto bättre.
3. Observera att enligt Transportstyrelsens regler är du inte godkänd för hoppning innan du gjort återbesöket efter operationen hos ögonläkaren, vilket tidigast kan göras efter tre månader.
3. Notera att de som opererar inte har erfarenhet och kunskap om luftfartsreglerna om de inte är godkända av Transportstyrelsen som flygspecialögonläkare. Har du ett större eller mer komplext synfel – boka tid hos flygspecialögonläkare före operation.
4. Oberoende av om du opererar dig eller ej, nöj dig bara med den bästa möjliga korrektionen du kan uppnå hos optikern. En optimal syn är en av de viktigaste säkerhetsfaktorerna medicinskt.

Peter Ullström, SFF:s förbundsläkare.

SKICKA DIN FRÅGA TILL OSS:

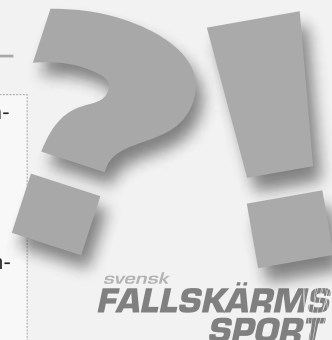
Mycket får du veta när du läser Svensk Fallskärmsport. Men du har säkert fler frågor. Kanske finns det något ämne som vi inte har skrivit om på länge eller så har du en specifik fråga om trä-

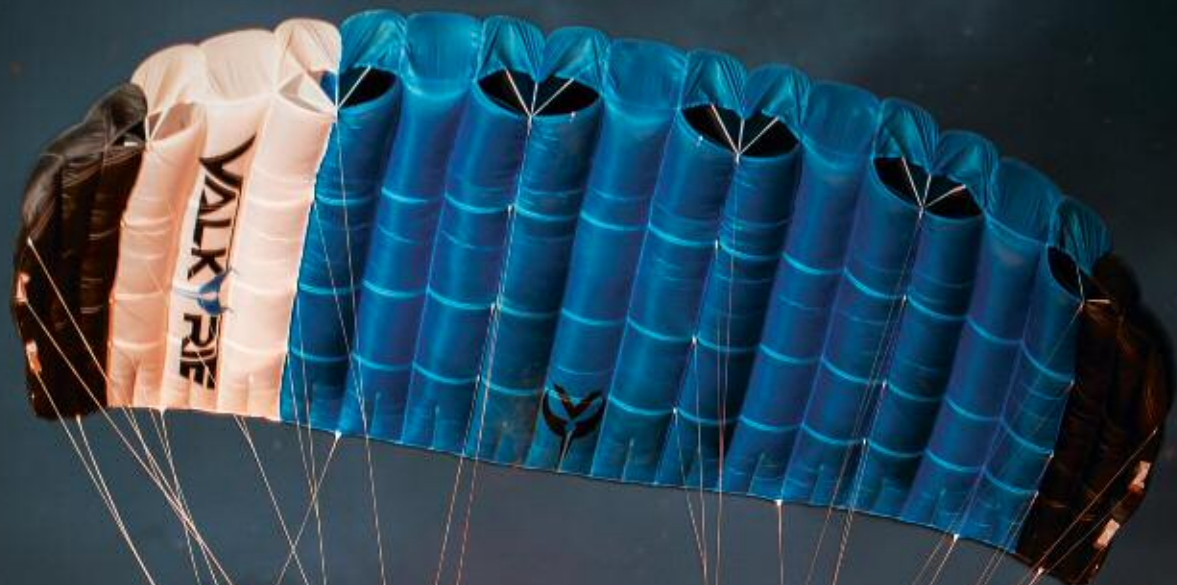
ning, klubbiv eller hoppeteknik? Svensk Fallskärmsports frågespalt kan genom sitt kontaktnät och med hjälp av våra experter ge dig svar på dina frågor. Det spelar ingen roll om du är nybörjare eller rutinerad, vi hjälper

dig att reda ut svaret på din fråga. Frågan skickar du direkt till redaktionen på e-post:

penny.robertson@telia.com

Vi publicerar ett urval av inkomna frågor och svar i varje nummer av tidningen.

VALK RIE
PERFORMANCE DESIGNS

Festlig stämning på årets fallskärmsgala

Foton: Mikael Söderberg Text: Penny Robertson-Pearce

Penny Robertson-Pearce, hoppare i Västeråsklubben, SFF:s kanslist och chefredaktör för denna tidning, utsedd till årets SFF-medlem. Peo Humla, SFF:s ordförande, delade ut priser, stipendier och utmärkelser.

Kwansta Kwattro från Skånes Fallskärmsklubb, kvalificerade för 25 000 kronor ur tävlingsfonden. De fick även en utmärkelse för tävlingsrekord. Från vänster: Tim Cifuentes Vargas, Henrik "Kicke" Johansson, Liina Vänäänen, Jesper Forsman och Adrian Cederholm.

Drygt 80 personer kom till årets fallskärmsgala som i år hölls på nattklubben Publik i centrala Västerås. Nattklubben drivs av fallskärmsshopparen Mikael Söderberg. Tidigare år har evenemanget hållits i Karlsborg. Långt ifrån alla av de drygt 130 hoppare som blivit personligt inbjudna att delta på galan hade möjlighet att närvara.

Utmärkelser, stipendier och andra priser delades ut under middagen som bestod av en välsmakande buffé. De pristagare som var på plats fick komma upp på scenen och ta emot sina priser av SFF:s ordförande Peo Humla samt Gunlög Edgren och Sara Lundqvist från tävlingskommittén. Samt, förstås, välförtjänt jubel och applåder från publiken!

När middagen var avslutad öppnades nattklubben för allmänheten och det blev fortsatt fest och dans för de gäster som stannade kvar fram till småtimmarna.

Vi fick utmärkelser på årets fallskärmsgala!

Förtjänsttecken 2018:

Mattias Nord
Sonny Larsson

Eva Röjjer

Henrik Raimér
Anna Oscarson

Avtackning:

Daniel Ingered,
SFF:s styrelse
Uno Asker,
SFF:s styrelse
Paula Zielinski,
SFF:s styrelse
Elisabeth Mikaelsson,
domare/TK
Johan Julin, försvars-
kommittén
Narit Pidokrajt,
FSF:s styrelse

Daniel Olsson
Patrik Ohlsson
Love Nordström
Paula Liljegren
Niklas Larsson
Therese Jansson
Marcus Hellberg
Jonas Gyllenpanzar
Stjerna
Christer Dahl
Tim Cifuentes Vargas
Magnus Cederlund
Martin Cardenas
Cecilia Burström
Thomas Björk
Thomas Biehl

1 000 hopp:

Mikael Belenki
Sæid Zenhari
Pelle Scherdin
Oskar Rödin
Johan Rex
Henrik Raimér
Love Nordström
Christoffer Nordin
Annika Lindh
Peter Larsson
Samuel Karlsson
Joackim Johansson
Martin Hovmöller
Marcus Hellberg
Robbin Havasi
Henrik Grentzelius
Dennis Gravensen
Patrik Forsberg
Karim Ennassi
Mary-Lou Boldén
Camilla Björklund
Osama Ben Said

20 år i sporten:

Katarina Sonnevi
Anders Persson
Peder Nyman
Nils Norin
Christoffer Nordin
Olaf Lindqvist
Karin Lien
Peter Larsson
Sigge Klintman
Mats Kilander
Peter Karlsson
Henrik Grentzelius
Andreas Ekström
Thomas Biehl

30 år i sporten:

Helén Samuelsson
Hugo Cederschiöld

40 år i sporten:

Kjell Pålsson
Stefan Nilsson
Sven Mörtberg

2 000 hopp:

Fredrik Olsson
Christoffer Nordin
Bengt Lysell
Niklas Larsson
Rikard Larfors
Jesper Forsman
Cecilia Burström

Stor grabb/tjej 2017:

Lars Nyström, nr 111
Fredrik Eklund, nr 112
Daniel Hagström,
nr 113
Maria Ondracek, nr 114
Lena Erlandsson,
nr 115

3 000 hopp:

Johan Persson
Thomas Nyberg
Christoffer Nordin
Cornelia Franzén
Johan Edvall
Schwede Andersson

Henrik Johansson,
nr 116
Tim Cifuentes Vargas,
nr 117
Adrian Cederholm,
nr 118
Jesper Forsman,
nr 119

4 000 hopp:

Christoffer Nordin
Tim Cifuentes Vargas

Johanna Forslund,
nr 120
Katarina Sonnevi,
nr 121

5 000 hopp:

Nils Hedström
Peter Ekström

Tävlingsfondens stipendium:

Henrik Raimér,
15 000 kronor
Kwansta Kwattro,
25 000 kronor
Team X, 25 000 kronor
Echochamber,
25 000 kronor
C4, 20 000 kronor

10 000 hopp:

Patrik Ingel

11 000 hopp:

Patrik Nygren

10 år som riksinstruktör:

Petter Alfsson Thoor

Bästa tävlingsklubb outdoor och indoor:

Stockholms
Fallskärmsklubb

10 år i sporten:

Zeljko Tanaskovic
Johanna Safsten
Theo Strömklint
Angelica Sjöholm
Tony Samuelsson
Martin Rojás

Utmärkelser för tävlingsrekord gick till:

Kwansta Kwattro
Echochamber
Team X
Meija

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse anno 2016 och 2017. Medurs från vänster: Paula Zielinski (ledamot), Jens Grahn (suppleant), Peo Humla (ordförande), Gunilla Sigurd (vice ordförande), Stefan Nilsson (kassör), Uno Asker (suppleant) och Daniel Ingered (ledamot). Årets riksstämman valde in Sara Ekström, Anna Oscarson och Maria Sukhova vilket innebär att Svenska Fallskärmsförbundet för första gången sedan starten 1955 nu har en styrelse där kvinnor är i majoritet.

de ideella krafterna, del 5

Vi har nu kommit till nyckelpersonerna i vår sport som jobbar hårt ideellt för att vi ska ha så bra hoppverksamhet som möjligt i Sverige. Här presenterar vi huvudpersonerna, men också bakgrundsfigurerna i Svenska Fallskärmsförbundets styrelse.

Text: Penny Robertson-Pearce
Foto: Anders Nyquist

Mellan förbunds konferensen i mitten av november och riksstämman i mitten av mars, när hoppssverige går i vinteride, då jobbar Svenska Fallskärmsförbundets styrelse som allra hårdast. Styrelsen lägger ner hundratals timmar för att vår sport och verksamhet ska fungera så bra som det bara är möjligt. Det är styrelsen som sätter upp mål och strategier för svensk fallskärmssport.

Vilka är det då egentligen som sitter i styrelsen? Vad har de för bakgrund? Och varför valde de att gå med i SFF:s styrelse? De här frågorna ska du få svar på här i artikeln där vi valt att porträttera dem som satt i styrelsen fram till årets stämman. Daniel Ingered avgick från styrelsen i samband med stämman efter fyra år som styrelsemedlem. Övriga fyra fick förtroendet förlängt och sitter kvar ännu ett år. Ett par nya styrelsemedlemmar valdes också in och de kommer vi att presentera framöver i andra sammanhang.

Per-Olov (Peo) Humla, ordförande
Peo Humla bor i Stockholm med sin dotter Olivia, sex år. Peo började sin

Peo Humla

hoppkarriär i Kiruna Fallskärmsklubb 1990 och hoppade aktivt i cirka tio år. Peo hann med runt 500 hopp och var även verksam som hoppmästare och kursledare innan han tog ett uppehåll i hoppningen. 2015 blev Peo tillfrågad att bli ordförande för Svenska Fallskärmsförbundet.

”Jag kände att jag hade viljan att leda ett av Sveriges finaste idrottsförbund med superskickliga människor från olika kulturer i alla åldrar.”

Peo återupptog hoppningen i samband med sitt nya uppdrag som ordförande i förbundsstyrelsen. Förutom att vara fallskärmshoppare är Peo alpinist som tillsammans med duktiga team, upplever alperna sommar och vinter, för att bestiga berg och njuta av makalös natur.

Peo tycker att det är viktigt att alltid vara i en framåtriktad rörelse. ”Jag ser som förbundets främsta uppgift att skapa mål och mening för våra medlemmar. Det är också viktigt för vår sports överlevnad att vi är en användbar frivilligorganisation som skapar mervärde i det nya totalförsvaret.”

En annan utmaning som SFF jobbar med är det ideella kontra det kommersiella. ”Vi behöver finna ett sätt att korsbefrukta den ideella kraften med den kommersiella delen av sporten. En svår men nödvändig ekvation att nyckla upp och förstå, för sportens utveckling.”

Gunilla Sigurd, vice ordförande

Gunilla bor i centrala Göteborg med sin sambo Patrik Selhag, båda två är hoppare. Hoppkarriären startades för över 30 år sedan, närmare bestämt 1985. Det var i klubben som på den tiden hette Göteborgs Fallskärmsklubb, som slogs ihop med Cirrus och blev Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg. Under åren har det blivit runt 1 500 hopp och det är framför allt storformation som lockar henne.

2014 kände Gunilla att det åter var dags att bidra, och blev invald i förbundsstyrelsen: ”Jag tyckte att uppdraget verkade spännande och det har det verkligen varit. Att arbeta med mål och strategier passar mig som även jobbar med det till vardags. På klubbnivå är det lätt att man fastnar i de mer praktiska frågorna för att driva verksamheten.”

Gunilla såg chansen i och med styrelseuppdraget i SFF att få lyfta blicken över flygplansproblem, städdagar, kursdatum och hoppledarlistor. ”I förbunds-

Gunilla Sigurd

Patrik Selhag

styrelsen kan vi arbeta med mer långsiktiga mål, för hela sporten.” Gunilla tycker också att det är angeläget att fortsätta ha en bra kontaktyta gentemot Transportstyrelsen, Flygsportförbundet och Försvarsmakten.

Det blir mycket ideellt arbete i och med rollen som vice ordförande. ”Jag tycker det är viktigt med ordning och reda, och tydliga ansvarsområden. Det är viktigt att ta sin roll på allvar och leverera det man lovat. Det gäller för oss i styrelsen, men även för alla medlemmar runt om i hoppssverige som har ideella uppdrag i olika omfattning.

Stefan Nilsson, kassör

Stefan Nilsson är Malmöbo som varit engagerad i Skånes Fallskärmklubb i över 40 år. 1977

gjorde han sina första civila hopp och redan från början av 80-talet påbörjade Stefan sitt engagemang i styrelsearbetet i klubben. Stefan som under åren gjort runt 1 200

hopp har inte hunnit med så mycket hoppning de senaste två åren, men när det begav sig var det framför allt precision och formationshoppning som gällde. Tio år har gått sedan Stefan erbjöd sig till dåvarande valberedning att ta på sig rollen som kassör i förbundsstyrelsen.

”Jag driver företaget och hade en del erfarenhet från kassörsarbetet i klubben, så när jag hörde att det saknades en kassör för inval i styrelsen 2008 erbjöd jag mig. Det bästa med uppdraget i förbundsstyrelsen är att man får en helt annan inblick och är mer delaktig i det som händer i hoppssverige. Efter 31 år som styrelsemedlem i klubben kändes det skönt att ta ett steg upp från diskussionerna om vem som skulle slänga sopor, diska och så vidare.”

Självljart avhandlades viktiga frågor även på klubbnivå under Stefans 27 år som ordförande. ”Det var stora utmaningar. Som att bli vräkta från vårt hoppfält i Rinkaby och skaffa ett nytt i Everöd, införskaffande av stort flygplan, driva bulleprocess mot länsstyrelse och koncessionsnämnd samt konvertera flygplanet med en kraftigare och modernare motor.”

Under Stefans tio år i SFF:s styrelse har posten som ordförande hunnit bytas ut fyra gånger. Gemensamt mål sedan Stefan tillträdde har ändå varit att få styr på förbundets budget och likviditet.

”Jag anser att förbundets viktigaste fråga är att ha en bra tillväxtstrategi. För att kunna vara starka och solida ekonomiskt så behöver vi behålla våra medlemmar och helst utöka medlemsantalet.” Andra uppgifter jämte kassörsuppdraget

Stefan Nilsson

Anders Q

har bland annat varit att tillsammans med Gunilla regelbundet uppdatera alla styrdokument. Förra året blev även Stefan tillfälligt tävlingsansvarig i styrelsen med ett nära samarbete med tävlingskommitténs ordförande Lena Kaulanen.

”Vi har ju redan ett nära samarbete när vi gör avstämningar gällande resekostnader och annat i samband med att våra landslag representerar Sverige internationellt. Det kändes därför ganska naturligt att ta över ansvaret efter Uno som avgick i höstas. Men med några nytillskott i styrelsen efter årets stämma hoppas jag ändå på att få lämna över just det uppdraget eftersom jag har en hel del på mitt bord redan.”

Jens Grahn, ledamot

Jens Grahn som inledde sin 47:e säsong som fallskärmshoppare i soliga Spanien i år är annars hemmahörande i Stockholms Fallskärmklubb. Genom åren har Jens hunnit med det mesta inom hoppningen men har framför

allt kontinuerligt varit engagerad i utbildning och uppvisningshoppning. Erfarenhet från styrelsearbete har Jens sedan tidigare som vice ordförande i Stockholmsklubben och som chefsinstruktör under tre år på 80-talet.

Jens bor i Bromma med sina två tonårsdöttrar, Agnes och Signe och har nyligen börjat jobba som projektledare inom IT efter något års uppehåll som pensionär. 2016 blev Jens invald i förbundsstyrelsen och tycker styrelsearbetet både är intressant och roligt.

”Jag tror på att det behövs en bra blandning av medlemmar i styrelsen. Gammal erfarenhet kombinerat med nya ögon på vår verksamhet. Jag ser det som en möjlighet att få bidra med min erfarenhet och kunna sprida den.”

Att ta steget in i förbundsstyrelsen innebär ett annat typ av arbete än det som sker i klubbarna: ”I klubbarna handlar det mer om den operativa delen av verksamheten. Förbundsstyrelsen är mer till för klubbarna och genom dem, medlemmarna. Att stötta och serva klubbarna är en viktig roll för förbundet. Jag ser också att vi som förbundsstyrelse tillsammans med riksinstruktören har ett ansvar att se till att hoppning bedrivs säkert i Sverige.”

Jens ansvarsområden i styrelsen har framförallt varit som representant i försvarskommittén och även i den relativt nybildade tunnelkommittén. En lyckad uppgörelse som precis knyts ihop mellan SFF och Bodyflight är Jens glad att ha varit delaktig i. ”Det har bildats en ny möjlighet att söka ur vår så kallade tun-

Jens Grahn

Anders Q

nelfond. Bodyflight har skänkt fem timmar tunnel till förbundet och tävlingskommittén att fördela mellan dem som ansöker. Det bästa är att alla kan söka, inte bara fallskärmshoppare.”

Daniel Ingered, ledamot

Daniel Ingered som bor i Halmstad och är hemmahörande i Halmstad Fallskärmklubb har varit engagerad i klubbstyrelsearbete från start. 2009 tog han sin licens och blev omedelbart tillfrågad att ingå i HFSK:s styrelse. Nio år och 1 300 hopp senare tycker Daniel fortfarande att ideellt engagemang är viktigt:

”När jag blev tillfrågad att ingå i förbundsstyrelsen i samband med riksstämman 2014 var det ett naturligt val att tacka ja. Jag har alltid

tyckt att vill man tycka så ska man bidra. Att vara med i förbundsstyrelsen har varit en möjlighet att själv både bidra men också påverka.”

Efter fyra år i styrelsen avtackades Daniel i samband med fallskärmgalan:

”Jag uppskattar verkligen alla som jobbar ideellt, från klubbnivå till förbunds nivå. Därför är det såklart roligt att själv bli avtackad för den insats jag gjort i förbundsstyrelsen.”

Det är framför allt miljöfrågor som Daniel drivit under tiden i SFF:s styrelse:

”Jag var redan från start drivande på hemmaklubben med att vi skulle införa klimatkompensering för alla våra hopp. Det är med glädje jag nu kan konstatera att alla klubbar i Sverige följt exemplet. Det är viktigt att vi som förbund tar ansvar för vår miljöpåverkan och visar att vi vill kompensera för de utsläpp vi gör.”

Daniel som nästan uteslutande ägnar sig åt fallskärmhoppning på fritiden, med inslag av cykling, tycker att förbundets viktigaste fråga är att skapa legitimitet. ”Vi vill ju alla kunna fortsätta hoppa fallskärm även i framtiden. Därför måste vi visa att vi är en sport och en viktig frivilligorganisation för försvarsmakten”. ■

Ett nytt spännande verksamhetsår väntar vår styrelse som välkomnar de tre nya ledamöterna som valdes in på årets riksstämma – Anna Oscarson, Maria Sukhova och Sara Ekström. I och med det nytillskottet blir Svenska Fallskärmförbundets styrelsesammansättning historisk. Med fyra kvinnliga ledamöter, av totalt sju, är det första gången sedan starten 1955 som majoriteten är kvinnor. Det är en målluppfyllnad i sig eftersom Flygsportförbundet, vårt huvudförbund, satt som mål att det ska vara lika delar män och kvinnor både i sin egen och alla grenförbunds styrelser.

Daniel Ingered

Anders Q

Sara Ekström

Saras arkiv

Anna Oscarson

Anders Q

Maria Sukhova

Facebook

Statistiken - va

År 2017 bjöd på lägsta antal utförda hopp sedan 2010, vilket med största sannolikhet beror på dåliga väderförhållanden under sommaren som på många sätt blåste bort. SFF registrerade även färre medlemmar än på många år. Hur kan det komma sig?

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Peter Törnестam

Färre hopp är ju relativt enkelt att förklara. Svensk sommar, och sämre än vanligt. 2017 registrerades 1 479 medlemmar, vilket är något färre än de senaste åren. Hur kan det enklast förklaras?

Petter Alfsson-Thoor, riksinstruktör, säger så här: "Egentligen pratar vi bara om ett 30-tal färre medlemmar. Det är ju egentligen inte så mycket. Det behövs bara att varje klubb tagit in ett något lägre antal elever. Anledningen till det kan bero på att klubbarna styr sin utbildningsverksamhet efter antalet tillgängliga kursledare, vilket är mer eller mindre konstant över åren."

Petter tycker inte det finns anledning till oro över minskat medlemsantal utan menar istället: "Över det senaste decenniet har medlemsantalet i princip varit intakt, med ytterst små förändringar."

SFF:s mål om ökat medlemsantal

Förbundet har ju i sin verksamhetsplan som är satt till 2020 tydligt stakat ut ett mål att medlemsantalet ska öka till 1 700 medlemmar. Det arbetas på olika metoder att både värva nya medlemmar och

aktivt behålla de medlemmar vi har. Fler medlemmar inom SFF stärker vår position inför flygsportförbundet och tilldelning av ekonomiska medel. Fler medlemmar ger även större intäkter till förbundet som kan genereras tillbaka till verksamheten i form av olika projekt.

Färre hopp men fler skador

Sett över ett tioårsperspektiv har det i Sverige gjorts drygt 730 000 hopp. Det har skrivits 1 110 rapporter, reserven har

Annons

ELEV eller SKYGOD?

Alla nivåer välkomna!

NYHET! OFF-PEAK PRISER

- ▶ Öppet året runt
- ▶ Världens högsta vindtunnel
- ▶ Instruktörer för **ALLA** nivåer
- ▶ 1 timme = 60 fallskärmshopp
- ▶ Pris fr 5000 kr/h

Besök bodyflight.se för att boka och ta del av alla våra **Camps, Huckjams och Event** under året.

Kontakta oss!
bodyflight.se • 076-868 77 57 • fly@bodyflight.se

BODYFLIGHT
S T H L M

Peter Törneström

dragits 760 gånger och 350 hoppare har skadat sig i någon omfattning.

Under 2017 gjordes 70 reservdrag och 45 hoppare har rapporterats blivit skadade i samband med hoppning. Om än marginellt, är det ändå den högsta siffran på över tio år, trots färre hopp.

Petter förklarar så här: "Det finns flera faktorer, vädret som begränsat fjolårets hoppning har även ställt till det vid den hoppning som utförts. En hel del hopp har kanske gjorts i vindar som för all del är inom regelverket, men där vissa hoppare borde avstått. Trenden med ett ökat antal frifallskollisioner beror främst på att vinkelflygning i grupp har ökat markant de senaste åren. Många hoppare kanske hoppar i större grupper än deras förmåga egentligen tillåter."

Året bjöd på 77 777 hopp

Under 2017 gjordes alltså färre hopp, närmare bestämt 77 777 hopp. Den enda klubben som markant ökade i antal hopp under året var Örebro Fallskärmsklubb, vilket troligtvis främst beror på byte till ett större flygplan. Fallskärmsklubben Syd som också höjt kapaciteten rejält genom införskaffandet av en större hoppkärra förlorade dock ett antal månader i början på säsongen. I ljuset av det är det inte orimligt att tro att även Syd har goda chanser att sätta rekord i antal hopp under kommande säsong.

Flygplansproblem och väder är som vi alla vet de största bovorna när det gäller minskad verksamhet. De klubbar som genom åren haft problem med sina flygplan kan intyga hur hårt det kan drabba en klubb.

Reserv var 400:e eller 1 000:e

Siffrorna från tidigare år håller i sig när det gäller reservdrag. Enligt statistiken de senaste tio åren så är det farligast att vara

elev. Var 400:e hopp drar de reserven, vilket främst beror på både bristande erfarenhet, men också på att det är så vi utbildar: om eleven känner sig osäker på om det är felfunktion eller ej – dra reserven! Det är såklart bästa rådet men det kanske också förklarar varför eleverna leder ligan på antal reservdrag per hopp.

För övrig hoppning säger statistiken att vi drar reserven runt var 1 000:e hopp. De flesta reservdrag går bra och hoppare landar sina reserver på ett säkert sätt.

Utelandning riskabelt

När man studerar skadestatistiken ser man att det är de som tvingas till ute-

landning som är värst drabbade, där sker de flesta av de allvarliga olyckorna. Tänk på det, alla hoppladare och hoppare som är kvar på fältet! Det är bråttom att hämta upp en utelandare, särskilt om det finns ovisshet om hur landningen gått.

Ett exempel på det är en allvarlig olycka i början på säsongen, som kunde gått riktigt illa om inte en jägare varit snabbt på plats och larmat innan hoppledarbilen hunnit fram.

Att ha med sig sin mobil under hoppning kan vara en livräddare om man landar på en otillgänglig plats och blir svår att hitta. Något att tänka på inför årets säsong!

Stefan Burström landar medan Twin Ottern tar av med ännu en lift i Gryttjöm. Stockholms Fallskärmsklubb är landets största klubb och står för ungefär en tredjedel av alla hopp i Sverige, sedan lång tid tillbaka.

Medlemmar

i klubbarna under 2017

AFSK	3
FGCC	11
FHS	43
FKA	182
FKCG	174
FKD	65
GOF	19
HFSK	17
LFK	79
NYFK	35
SF	348
SFF	38
SFK	119
SUFK	28
SYD	119
SÖFK	33
UFK	55
VFK	11
ÖFK	69
ÖFSK	31
Totalt	1 479

Tio års hopp i klubbarna

Sammanlagda antal hopp, åren 2008-2017, alla kategorier (A-D + elevhopp + tandem)

Klubb	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
AFSK**	376	65	0	0	0	0	0	0	0	0
FGCC***	0	0	4	64	22	18	0	205	0	0
FHS	2 939	2 445	1 817	2 061	1 936	3 159	3 820	2 125	2 405	1 454
FKA	9 951	11 156	10 459	13 554	12 595	14 759	15 709	16 664	15 571	12 562
FKCG	5 164	11 043	10 875	13 611	13 524	12 778	10 341	11 872	11 359	10 527
FKD	3 375	4 186	4 739	5 037	3 500	3 539	3 684	3 403	3 298	2 206
GOF	124	236	291	261	476	684	608	635	1 511	619
HFSK	67	734	535	605	639	1 002	1 909	781	1 121	952
LFK	2 475	1 839	2 021	2 272	2 692	4 228	2 922	3 113	3 416	3 288
NYFK	4 251	2 858	1 815	1 394	n/a	1 648	1 118	1 204	1 638	1 498
SF	28 576	15 666	22 969	25 061	24 563	31 925	32 176	29 637	26 627	21 204
SFF org*	0	4 111	1 805	500	500	520	3 000	904	500	0
SFK	8 395	5 708	5 720	6 838	9 523	9 321	8 671	6 103	6 647	5 417
SUFK	1 146	522	380	1 463	1 684	1 335	1 478	2 152	1 481	1 783
SYD	3 777	6 320	3 703	4 229	4 449	5 441	4 375	5 927	7 206	4 611
SÖFK	3 198	3 458	2 377	0	567	1 948	1 333	226	1 733	1 817
UFK	1 249	1 374	1 192	1 119	1 187	2 079	2 120	2 201	2 586	2 203
VFK**	2 576	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ÖFK	687	1 434	1 666	1 966	1 124	n/a	1 312	1 640	2 699	3 210
ÖFSK	2 161	975	792	1 236	697	1 210	861	1 047	598	848
Sent rapporterade hopp kvartal 4: 3 578										
Totalt	79 800	72 944	71 494	79 305	79 678	95 594	95 437	89 839	90 396	77 777

* Under "SFF org." har samlats bland annat Herculesboogiet, Skycamp och internationella hopp.

** Klubben hade ingen verksamhet de senaste åren. *** Klubben bildades 2009.

Föreningsförkortningarna

AFSK, Arvika Fallskärmsklubb
 FGCC, FK Gefle Crew Club
 FHS, Smålands Fallskärmsklubb
 FKA, Fallskärmsklubben Aros
 FKCG, FK Cirrus-Göteborg
 FKD, Fallskärmsklubben Dala
 GOF, Gotlands Fallskärmsklubb
 HFSK, Halmstads FK
 LFK, Linköpings Fallskärmsklubb
 NYFK, Nyköpings Fallskärmsklubb
 SF, Stockholms Fallskärmsklubb
 SFF, Svenska Fallskärmsförbundet
 SFK, Skånes Fallskärmsklubb
 SUFK, Sundsvalls Fallskärmsklubb
 SYD, Fallskärmsklubben Syd
 SÖFK, Söderhamns FK
 UFK, Umeå Fallskärmsklubb
 VFK, Västergötlands FK
 ÖFK, Örebro Fallskärmsklubb
 ÖFSK, Östersunds FK

När skidåkaren Sara Ekström började hoppa fallskärm för sex år sedan blev hon fast. I dag är hon en del av Kwansta Synchro och även verksam som instruktör och tandempilot.

Text Johanna Lundeberg

Skidåkning var under en lång period livet för Sara Ekström. Hon hade för länge sedan lämnat hästryggen och ägnade nu framför allt vintrarna åt offpiståkning. Hennes tillvaro blev säsongsbetonad, och hon började känna att hon under sommarhalvåret saknade både kicken och gemenskapen som skidåkningen gav henne. Då hittade hon fallskärmshoppningen.

”En kompis som jag lärde känna när jag åkte skidor hoppade fallskärm, och det riktigt lyste ur ögonen när han berättade om sin hoppning, så jag tänkte att det måste jag också testa.”

Det första hoppet var ett tandemhopp och det skedde på Nya Zeeland när hon ändå var där och åkte skidor under sommaren 2007.

”Jag hoppade bungyjump i samma veva. Jag testade många upplevelser, och fallskärmshoppet var helt fantastiskt med utsikt över Tauposjön och den närliggande vulkanen. Men då pluggade jag fortfarande, och jag hade en föreställning om att

fallskärmshoppning var väldigt dyrt så jag funderade inte så mycket mer på det just då. Det var först när jag var klar med studierna som jag tänkte att jag måste börja hoppa.”

Gemenskapen viktig

Så blev det. Året var 2012, och Sara anmälde sig till en kurs. Men först gjorde hon research bland klubbarna i Skåne. Hon ville hitta rätt ställe med rätt gemenskap.

”Det fanns två klubbar, och jag åkte på studiebesök till dem för att se vad det var för människor. När jag kom till Skånes fallskärmsklubb fick jag ett otroligt bra mottagande och de berättade entusiastiskt om vilka kursalternativ som fanns att välja på, de för- och nackdelar jag kunde väga mot varandra när jag gjorde mitt val. De berättade också om klubbgemenskapen, att många av medlemmarna kom ut till hoppfältet redan på fredag eftermiddag för att kaka tillsammans, kanske ta en bastu eller samlas runt lägerelden, hur man hoppade

SARA EKSTRÖM

Ålder: 37.

Började hoppa: 2012.

Antal hopp: Cirka 900.

Instruktörsbehörigheter: hoppledare, hoppmästare, kursledare och tandeminstruktör.

Klubb: Skånes Fallskärmsklubb.

Favoritgren: FS4.

Gör helst i frifall: Åker med magen neråt och plockar så många poäng som möjligt.

Arbete: Börjar snart som processingenjör på VA-SYD. Jag ska jobba med avloppsvattenrening, vilket är en annan märklig passion i mitt liv. Totalt fascinerande vad de små mikroberna som används i reningsprocesserna kan tillverka av vårt avskräde, bland annat lustgas.

Intressen utöver hoppning: Äta mycket och god mat, dreja, bouldra med kompisen Martina, läsa, åka skidor och så vill jag gärna säga träna även om jag för tillfället är hårt angripen av latmask.

Familj: Sambon Henrik ”Kicke” Johansson, mamma Gunnel, syster Lisa, bror Kent och hans två barn Stephanie och David.

Exit med Kwansta Synchro från Skåne Fallskärmsklubbs Beaver.

fallskärm tillsammans under helgen och stannade tills sista liften gått på söndagen. Jag kände mig redan där och då, i det första mötet, välkommen och tänkte att det här kunde bli mitt nya hem. Här skulle jag flytta in.”

Och så blev det.

Sara återkommer flera gånger till just gemenskapen, att alla är välkomna i klubben, att alla behövs för att verksamheten ska snurra och att man när det kommer till hoppningen verkligen tar hand om varandra, även om som i många gemenskaper också förekommer mindre smickrande beteenden.

”Men det positiva överväger, och jag har aldrig tidigare i någon annan idrott kommit till någon plats och upplevt att folk är så entusiastiska när det kommer nya människor. I andra idrotter har jag varit med om att en del har sett sig som förmer och coolare än andra. Men så upplever inte jag att det är i fallskärmsvärlden, utan alla delar gärna med sig av

sina kunskaper och tycker att det är kul med nya hoppare.”

Utöver skidåkning har Sara även seglat och ridit i många år. Tuffa idrotter där man kan utsätta sig för många olika situationer. Jo, medger hon, det bor nog en liten äventyrare inom henne. En tjej med stort intresse för klickar och extrem sport.

”Fast jag tror inte att jag fattade förrän jag blev ganska gammal hur tufft det är med hästsport. Man sitter på ett djur som väger tio gånger så mycket som en själv, det händer att man åker av med huvudet före eller går omkull. Hästsport är också adrenalin”, konstaterar hon.

Samma sak har Sara upplevt i offpiståkning, som hon nuförtiden känner är mer obehaglig än att hoppa fallskärm.

”Det är så många faktorer som jag inte kan påverka i offpiståkning. I fallskärms hoppningen har jag koll på vilka som är med i planet, vad de ska göra och vad jag ska göra. Jag vet att jag har kontrollerat min utrustning och gjort allt som står i min makt för att det ska vara säkert. På berget är det så många faktorer som är utanför min kontroll som spelar in. Man kan trycka av en lavin på flera hundra meters avstånd och ofta finns det andra människor på berget som man inte är medveten om.”

En del av Kwansta Synchro

Fyllda 37 år är Sara Ekström nu inne på sitt sjätte år som hoppare, och hittills har det blivit ungefär 900 hopp. De flesta tillsammans med laget Kwansta Synchro som hon var med och startade 2015, där Kwansta för övrigt är ett dialektalt sätt att uttala Kristianstad förklarar Sara på glad småländska. Det finns ett till Kwansta-lag, Kwattro, som tävlar i VFS, och

Adrian Cederholm:

”Sara är en person som drivs av utmaningar. Hon följer sin egen väg och är beredd att arbeta hårt för att nå dit hon vill. Som person är hon extremt ödmjuk till sina meriter och man skulle aldrig höra henne skryta i baren om att vara en grym hoppare, kursledare eller tandeminstruktör. Söker man de mest ärliga skratt eller åsikter så går man till Sara! Mitt hittills enda tandemhopp gjorde jag med henne och nöjdare person över min vettskrämda reaktion går nog inte att hitta...”

där sambon Henrik Johansson – jodå, de fann varandra på hoppfältet – huserar.

Sedan starten 2015 har Kwansta Synchro varje år emellertid fått se några lagmedlemmar sluta och nya har kommit till. Ändå går det framåt. I år satsar Sara och lagkamraterna Andréas Ekström, Johan Kvint, Simon Burgess och Thomas Björk på att köra trippel-A, och ambitionen är alltid främst att de ska ha roligt och utvecklas tillsammans. En morot för att pusha sig lite, kallar Sara tävlingsmomentet, även om det allra mest handlar om att ha kul. Det var SFK:s FS4-lag Cumulunimbus som drog i gång sitt lag 2014 som gjorde att Sara fick upp ögonen för FS4.

”Det är verkligen kul att vi är två FS4-lag på klubben, vi hjälper varandra med att hitta lösningar på exitar och blocktekniker, vi vändas tillsammans inför vänsterdörren vi måste hoppa ur på SM och så delar vi coach, Seth Ericsson.”

Och att hon är en lagspelar och trivs ihop med kamraterna blir också tydligt när hon ska lista det häftigaste hoppet. Då är det laghoppningen som kommer först.

”Det roligaste är när man får till ett bra laghopp, när allt klaffar. Under vårt första år med Synchro åkte vi på träningsläger till Arizona. Då fick vi hoppa

Thomas Björk:

”Sara är målinriktad och genuin i det hon tar sig för att göra. Samtidigt som hon är väldigt ödmjuk och omtänksam finns det ett bra driv och en gnutta positivt jävlar anamma vilket gör det väldigt behagligt att vara lagkamrat med henne. Hon är dessutom en duktig instruktör som är mån om dem hon möter i den rollen – trygg och säker. Jag är stolt över att ha Sara som min lagkamrat och väldigt goda vän.”

Kwansta Synchro, laguppställning på SM 2016.

Jenny Fransson:

"Sara, med sin vinnarskalle och driv, imponerar på hur många sätt som helst. Hennes envist hårda pannben har hon nog även stor nytta av för att undvika titeln 'fröken morgontröttast'. För lika mycket som denna lilla amazon hatar mornar, lika disciplinerad, fokuserad och stark är hon. Hennes målmedvetenhet gör att hon är grym i det hon älskar att göra, oavsett om det är som instruktör eller utövare. Tandem, fyrmanna, skidåkning eller träning. Denna fina vän och förebild ger alltid ett rakt och ärligt svar och ett gott skratt, eftersom delad skadeglädje är dubbel glädje."

med Arizona Air Speed, för mig kändes det som att hoppa med fallskärmshopparnas Zlatan."

Hon tvekar lite när hon ska beskriva sina bästa egenskaper som hoppare. Till sist säger hon, med viss eftertanke i tonfallet:

"Jag tänker efter mycket. Jag reflekterar över vad jag ska göra och vad som eventuellt kan gå fel, jag försöker vara säkerhetsmedveten och lära mig av mina egna och andras misstag."

I gengäld finns det tekniska saker att utveckla?

"Det var en mycket enklare fråga att besvara. Jag skulle vilja vara mycket bättre i flygningen, mer exakt. När man hoppar med ett lag är det viktigt att kunna flyga med precision och att hitta en gemensam takt, ett flow. Vi vill vara som en väloljad maskin, där kugghjulen passar perfekt ihop. Det är det absolut roligaste, när man tillsammans känner att allt klaffar."

Som att vara elev igen

Nu har hon också utbildat sig till instruktör och även till tandemflygare.

"Att gå tandemkursen var som att bli elev på nytt", säger Sara och beskriver känslan av att titta på ett tre sidor långt felfunktionsschema och rädslan för att göra fel plötsligt kommer tillbaka.

"Som tandemflygare har man ju faktor X på magen, och man har ingen aning om hur den personen kommer att reagera eller bete sig. Men det är också fantastiskt roligt. Jag får möta så många olika människor och ingen är den andra lik."

En del är lågmälda och andra hoppar och studsar av förtjusning redan innan de har fått på sig utrustningen. Då är det Saras jobb att se till att de, oavsett status, tar till sig rätt information.

"Man lär sig att läsa folk, och de som är extra stressade i flygplanet försöker jag

Helena Kyle

hjälpa genom att få dem att andas lugnt och kontrollerat och kanske klappa dem på axeln eftersom mänsklig beröring också brukar lugna."

Och kanske sitter någon av dem i hangaren, ser sig omkring och längtar till den dag som de själva kan ha det självklara lugn som Sara har i dag. Precis som det var för henne den där gången för sex år sedan.

"Jag satt i hangaren och väntade på att få göra första hoppet, och de som var med mig babblade om det ena och det andra. Själva var jag så nervös. Men jag minns att jag tänkte att jag längtade till den dag när jag skulle kunna hoppa ut ur planet utan att vara livrädd", säger hon och skrattar.

"Det första hoppet på egen hand var värre än tandemhoppet. Jag kommer aldrig att glömma den där blåsten som träffade mig i ansiktet när jag stack ut huvudet ur flygplanet, och hur jag såg mina AFF-instruktörer falla som två gråstenar mot jordytan efter det att jag dragit min egen fallskärm. Inför hopp två var jag räddare än någonsin."

Vi har pratat mycket om både skidor och fallskärmshoppning, så till sist kan jag inte låta bli att fråga: fallskärm eller skidor – om hon nu skulle bli tvungen att välja? Sara tänker efter en sekund, men bara en sekund. Sedan säger hon:

"I dag skulle jag säga fallskärm. Det är svårt att jämföra två olika idrotter. Jag menar, om man har haft ett perfekt exponerat puderåk en gnistrande solig dag och kommer nerför berget och tittar upp i sina spår, då känner man sig oövervin-

nerlig och det är en häftig känsla. Så visst är skidåkning också fantastisk."

Men?

"Ja, om vi säger så här, att tidigare la jag all semester på vintern för jag ville kunna åka så mycket skidor som möjligt. Nu lägger jag i stället semestern under sommarhalvåret för att kunna hoppa så mycket fallskärm som möjligt." ■

Andermatt i Schweiz.

White Water, Kanada.

Sara Ekströms arkiv

Smålands

Fallskärmsklubb

En klubb med ett gediget upptagningsområde, miljötänkiet i fokus och en förkortning som kan te sig mindre logisk. Möt Smålands fallskärmsklubb, FHS.

Text: Johanna Lundeberg
Foton: Adam Griffiths, Pethrus Folkesson, Fredrik Stenman

Vi börjar med det som är svårt att få ihop om man inte känner till historien, och det är det inte många som gör. Smålands Fallskärmsklubb förkortas i både inofficiella och officiella sammanhang FHS. Hur hänger det egentligen ihop? Jo, så här ligger det till: när klubben startade 1975 fick den namnet Fallskärmsklubben Hoppet Småland. När de

Borglanda flygfält ligger i närheten av Borgholms slottsruin.

Pethrus Folkesson

senare bytte namn till Smålands Fallskärmsklubb var den mest logiska förkortningen, SFK, redan upptagen av grannarna i söder, Skånes fallskärmsklubb, och då valde smälänningarna att behålla sin tidigare förkortning till det nya namnet.

Stort upptagningsområde
Klubben har ungefär 50 medlemmar, varav hälften är aktiva. I snitt utbildar de runt tio elever på ett år, och ungefär en tredjedel stannar. Ett vanligt år, när vädret inte är exceptionellt dåligt, gör medlemmarna tillsammans runt 2 800–3 000 hopp på hemmafältet Vittaryd i Ljungby kommun, med ett upptagningsområde som sträcker sig över hela Småland och till viss del mot Blekinge.

”I fjol gjorde vi inte mer än 2 000 hopp, men det berodde på vädret. Vi hade en bra vår men tappade många hopp tillfällen på hösten. Vi har ett stort upptagningsområde, och när vädret är ostadigt är ett problem att våra hoppare inte vill chansa och köra 25 mil om de ändå inte får hoppa när de kommer fram”, säger Leif Carlström, kassör i klubben.

Varje sommar, under vecka 28, arrangerar FHS en tandemvecka i Borglanda på Öland.

”Vi har ett tätläger och umgås. Flera av dem som senare har blivit våra elever har först varit där och hälsat på och blivit nyfikna”, berättar Leif.

Återkommande är också klubbens hoppvecka vecka 30. Den sker i Ljungby, där klubben i dag har sitt hoppfält. Men där har det inte alltid legat. Deras första hoppfält Ya, låg i närheten av Hagshult norr om Värnamo. Där delade de plats med militären och kom så småningom till en punkt när militären behövde allt utrymme och klubben inte kunde vara kvar. De letade länge och på flera platser i Småland och till sist hittade de sitt hoppfält i Ljungby.

”Det var kommunen som ägde det, och de ville sälja. Motorflygklubben köpte fältet, och vi köpte vår del av dem. Vi fick ett utmärkt läge med bra förutsättningar”, säger Leif.

Här är klubbens verksamhet en del av ett större flygsportscenter, med engagemang inom bland annat segel-, skärm- och modellflyg samt privatplan.

Vingverallflygning med Smålands Fallskärmsklubbens hemmafält Feringe i sikte.

Frederik Stenman

”Fältet sköts av en fältförening, där alla som har verksamhet på fältet är delägare, och vi försöker att samarbeta och dra nytta av varandra. Bland annat arrangerar vi gemensamt flygets dag en gång om året för att visa upp oss för de närboende.”

Flygplanet, en Gippsland Airvan GA8 från Australien, ägs genom ett aktiebolag som en grupp medlemmar gemensamt bildat och med ett arrendeavtal mellan klubb och bolag som bland annat reglerar att planet finns tillgängligt under till exempel hoppelger. Det tar åtta hoppare och en tur upp till 4 000 meters höjd tar 17 minuter.

”En fördel med planet är att det är bekvämt och tätt, så det är varmt även på hösten”, säger Leif.

Första miljöcertifierade klubben
FHS var den första fallskärmsklubben i Sverige som för tio år sedan blev miljö-

Smålandsklubbens Airvan GA8 över Öland.

Adam Griffiths

certifierad. Det innebär att klubben ska ha rutiner på hur de utifrån olika miljökrav hanterar sin verksamhet. En engagerad medlem hjälpte till att, med stöd från Riksidrottsförbundet, ta fram de dokument som behövdes, och just att hitta områden där medlemmar har ett engagemang tror Leif är en framgångsfaktor. Dokumenten lever nu vidare i klubben.

”Vi jobbar utifrån dem så mycket vi kan. Det handlar om vad vi gör i vår verksamhet och hur vi hanterar det ur ett miljöperspektiv, till exempel att vi tänker miljömässigt i flygningen, men också om att sopsortera och att vara medveten om hur vi hanterar kemikalier och målarfärg. Allt ska tas om hand.”

Smålands Fallskärmsklubb

Antal medlemmar: cirka 50.

Tandempiloter: 1.

Hoppmästare: 10.

Hoppledare: 14.

Kursledare: 4.

AFF: 2.

Kurser: 2–3 per säsong.

Hoppfält: Feringe flygplats (hemmafält), samt Öland Borglanda flygplats.

Säsong: Hoppstart vid påsk, håller sedan på till september-oktober.

Hoptider: April/maj till september/oktober. Lördag-söndag 9:00–20:00 (flygplanet ska ha landat klockan

20:00). Fredagshoppning är möjligt om hoppare och piloter finns på plats.

Öland: Skojhoppning i mån om plats, tandem prioriterad.

Hoppveckan: 9:00–20:00.

Hopp priser: 1000–1500 meter: 180 kr, 1500–4000 meter: 220 kr.

Flygplan: Gippsland Airvan GA8.

Sovplatser: 24 i sovhuset, husvagnsplatser, gott om tältplatser.

Mat: Färdig mat finns att köpa, möjlighet att laga egen mat i köket.

Webbsida: www.frifall.nu

Feringefältets faciliteter; hangaren, klubbstuga med sovplatser, husvagnsplatser och gott om plats för tält.

Petrius Folkesson

Regeländringar och kommande mästerskap på IPC-mötet

International Parachuting Committee, IPC, håller varje år ett möte inför kommande säsong. Då tas förslag om regeländringar upp och man beslutar var kommande världsmästerskap, världscuptävlingar med mera ska hållas de närmaste åren. Mötet för året hölls i bulgariska Sofia den 24–28 januari och Elisabet "Betan" Mikaelsson som varit svensk IPC-delegat sedan 2009 blev i år invald som förste vice president i IPC.

"Jag är förstads hedrad över att ha blivit vald och ser fram emot att arbeta för IPC. Det är också en historisk styrelse eftersom vi alla är kvinnor i och med att IPC valt den första kvinnliga presidenten (redaktörens notering: president = ordförande) någonsin i någon av FAI:s flygsporter. Min ambition är att arbeta för att fallskärmshoppning blir varmt svensk sport med plats på medias sportsidor."

IPC-mötet i år avhandlade inte många stora regeländringar, vilket är kutym att försöka undvika ett VM-år. Stora regeländringar genomförs istället hellre under året med världscup.

Nytt från artistiska kommittén är att grenen dynamisk hoppning kommer brytas ut och få en egen kommitté. I övrigt inga stora förändringar förutom en del i de obligatoriska hoppen för friflygning och freestyle utomhus. I FS4 kommer en ny formationspool att börja tillämpas från 2019. Block 1 och 13 kommer att bytas ut mot block som fungerar bättre i vindtunnel.

Planerade mästerskap:

- Världscupen indoor 2019, Frankrike.
- Världscupen indoor 2020, Belgien.
- Världscupen utomhus, FS, VFS och AE 2019, Arizona, USA.
- Mondial, alla grenar, utomhus, 2020, Tanay i Sibirien, Ryssland.
- Världscupen swooping, 2019, Pretoria, Sydafrika.
- Världscupen kalottformation 2019, Rumänien.
- Världscupen stil och precision, 2019, Argentina.

Elisabeth Mikaelsson

Lösning på korsordet i SFS nr 5/2017

ÅTT TÄNKA PÅ VAD HJERF	PÅ SKRIDSKOR	M	BIT	F. FETIC FANT OM ONSTRA	FV	ARMÉ	REKORD KLUBBS RANG	P	L	A	N	RESULTAT AV KURS	Ä	R
I PLÅNBOK	S	E	D	E	L	I DRIVEN ROKEN I RD	I	S	↓	PARKERING	NYHETS-SAKAL IS-VARVART	C	N	N
SMARK PÅ BAKÖR	Ä	D	E	L	O	S	T	FART-FYLLD GREN	S	P	E	E	D	PRESIDERA
SKARM	K	A	L	O	T	T	TRÄD	E	K	SNACK LINDERHÅLLA	P	R	A	T
INTE VÄR	E	R	MED-NISSE	POTTER	T	Ä	TORDE	L	Ä	R	UTAN BETYDELSE	T	MÖTANDE DRAGI SKOK	R
P	R	TA PÅ SIG	Ä	T	A	TJEI	D	ALSO INSE VANT	R	O	S	JORDMÄN AV	M	O
HUR MÅN FLYGGER DETT STRIK	H	S	U	GÅ I MÅNSKEN	F	O	R	M	A	T	I	O	N	
B	E	H	A	N	D	L	A	FÖREMAN OCH ÖBET	T	GÖKTE	O	T	T	A
DRYCK	T	E	FYNMA	N	SES MED FRICK ÖVER	I	E	C	I	R	R	U	S	KRYPA
FÄSTA	E	VAR ELVIS	F	L	I	C	K	I	D	O	L	I GÅNG	P	Å
S	N	Ä	L	A	ORIG-INAL	K	U	F	ÄR FÄLL	S	E	G	E	L
Y	F	Y	R	K	A	R	ÖVRE GRÄNS	T	A	K	PLACERADE	L	A	

Östersund firar 60 år, 1958-2018

Östersunds Fallskärmsklubb
60 år Fira med oss! 20-24 Juni 2018
 Twin Otter 4000m - Helikopter-206
 Midnattshopp - Vattenhopp - Fest - Camping - Bad

Östersunds FSK är Sveriges äldsta fallskärmsklubb. Lagom till midsommar firar klubben 60 år med både fest och fallskärmshoppning.

Firandet sker den 20–24 juni och många aktiviteter är planerade, till exempel helikopterhopp, midnattshopp, vattenhopp och banana-drop. Klubben ordnar också FS-coachning och kalottkurs, och på plats kommer flera utställare att finnas. Även icke-hoppare är varmt välkomna, hälsar ÖFSK, och då finns det utöver fika och umgänge också möjlighet att göra ett tandemhopp. Det kommer att finnas särskilda aktiviteter för barn, och för eventuella regniga dagar finns det också reservaktiviteter.

Till bugihelgen hyr klubben Twin Ottern Erik-Erik, som tar hopparna upp till 4000 meter. Klubbens egen Cessna 206 kommer att användas för hopp upp till 3000 meter.

För mer information, om både firande och campingmöjligheter, se klubbens hemsida, www.ofsk.net

KONTAKTA SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/vice ordförande: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/miljöfrågor: Sara Ekström,
e-post: saraekstrom1980m@gmail.com
Ledamot/uppvisningsgruppen: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com
Suppleant/kommunikation, presskontakt: Anna
Oscarson, e-post: anna.oscarson@gmail.com
Suppleant/tävling: Maria Sukhova,
e-post: maria.s97531@gmail.com

Valberedningen

Kent-Ove Ulander, (sammanställande),
e-post: kentove.ulander@gmail.com
Sebastian Berglund,
e-post: zebber111@gmail.com

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta förre ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikation och presskontakt: Anna
Oscarson, e-post: anna.oscarson@gmail.com
Försäkringsfrågor:
Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Miljöfrågor: Sara Ekström,
e-post: saraekstrom1980m@gmail.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftrumsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: vakant vid pressläggning.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Sara Ekström,
ledamot

Jens Grahn,
ledamot

Anna Oscarson,
suppleant

Maria Sukhova,
suppleant

Petter
Alfsson-Thoor

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta,
information, nyheter om hoppning och tidningsarkiv.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Akrobaten fick revansch

Olle Strandberg var en av världens främsta akrobater när han som 20-åring misslyckades med en trippel-bakåtvolt. Olyckan resulterade i att Olle blev förlamad från halsen och neråt. Duktiga läkare och hårt arbete ledde mot alla odds till att han ett par år senare var så gott som återställd. Men Olles kropp klarade ändå inte att återgå till akrobatiken, vilket kändes tungt. Han ville ta revansch på sitt misslyckade hopp.

Olle började smida planer för några år sedan. Efter tio år lockade tanken att få chans att göra om trippel-bakåtvolt en gång till i sitt liv, men den här gången från ett moln. För att förverkliga planen behövde Olle ett fallskärmscertifikat, så han åkte till Spanien och gick en kurs. I vintras, över Vemdalen, tolv år efter olyckan var det så dags. Från en språngbräda fäst på en plattform 100 meter under en ballong på 3000 meters höjd utfördes hoppet - som denna gången lyckades!

Olle Strandberg